

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

5ον.— Τὰ πρῶτα μεγαλεπήβολα σχέδια

«Ελπίδα Βίβλ.» Αθ. 2194, 1937

Στρατολογῶν τούς μαχητάς του ἀπὸ τὸ ἔθνος αὐτὸ ὁ Φίλιππος, ἀντὶ τὰ χρησιμοποιοῦν μισθοφόρους ὅπως ἦτο ἡ συνήθεια τῆς ἐποχῆς, διέθετε ἀσφαλέστερα στοιχεῖα, πὺ καθὼς εἶδομεν, δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον ἔμπειρα. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προστεθῆ ὅτι ἐκράτουσεν ὁ ἴδιος πάντοτε τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἐνῶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις παρέδιδαν τὴν τύχην των εἰς στρατηγούς τυχαίους, πὺ ἀνεκαλοῦντο μὲν συχνὰ ἀπὸ τὴν πόλιν, ἢ ὅποια τοὺς ἐχρησιμοποιοῦσε, ἦσαν ὁμως ἔτοιμοι εἰς τὴν περιπέτῳσιν αὐτὴν νὰ παίξουν τὸ προσωπικὸ τους παιχνίδι, μεταβαλλόμενοι εἰς ἀρχηγούς λεηλασιῶν. Ὑπάρχουν μερικοὶ, ὅπως ὁ Ἰφικράτης καὶ ὁ Χαρίδημος, οἱ ὅποιοι ἐπέστησαν δι' ἐπιγαμίας εἰς τὴν ἀλλοθνησαν βαρβάρου βασιλέως καὶ ἐμοιράζοντο μαζί του τὴν ἀρχήν.

Τὰ στρατεύματα τὰ ὅποια περιελάμβανον ἐλαχίστους βαρβάρους τοῦ Βορρά, προσφάτως ὑποταγέντας, γερούς συνήθως ὀρειβίους, ἐστοιχίζαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐθηνότερα ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας τυχοδιώκτας, ἀδιφοροῦντας διὰ τὴν ὑπόθεσιν πὺ ὑπεστήριζαν καὶ κατ' ἀνάγκην ἀναζητοῦντας τὸν κύριον πὺ δὲν ἐπαξάρευε. Ἐπρεπε ὁμως νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ὑλικόν, διὰ τὴν ἐπιμελητείαν καὶ ὁ στρατὸς, ὅπως εἶπομεν, εὐρίσκετο διαρκῶς ἐπὶ ποδὸς πολέμου. Ὁ Φίλιππος ἀπέφυγε νὰ δανεισθῆ ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τὸ σὺστημα τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ὀρισμέναις ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ διὰ τοῦτο ὄφειλε νὰ σκέπτεται πάντοτε σοβαρὰ διὰ τὰ μεταφορικά μέσα.

Δημοσιονομικὰ μεταρρυθμίσεις, διὰ τὰς ὁποίας γίνεται λόγος κατὰ τρόπον ὀριστον, εἶχον ἤδη ἀρχίσει ἐπὶ Περγίκκῳ, μὲ τὴν συνδρομὴν ἑνὸς Ἀθηναίου φυγάδος, τοῦ Καλλιστράτη, ἐνό-

χου ὅτι εἶχε προτείνει εἰς τὴν χώραν του πολιτικὴν, τὴν ὅποιαν εἶχε καταστήσει ἀντιπαθῆ ἢ ἀποτυχία τῆς. Ἡ Μακεδονία προσέβλεπε τὰς ἀνέργους ἀρμοδιότητας, ἀλλὰ δὲν παρημέλησε κανένα ἀπὸ τὰ ἰδικὰ τῆς μέσα. Ἄλλωστε εἰς τὸν Φίλιππον δὲν ἐχρειάζοντο μίᾳ ὀργάνωσις ἢ ἕνας ἔλεγχος καλλίτερον μελετημένος διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἔσοδα πὺ εἶχεν ἀνάγκη. Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος εἶχε τότε πλοῦτη, πὺ ἐξηγντήθησαν σήμερον, τὸ ἔδαφος ἐκρῦβεν εἰς διάφορα σημεῖα πολυτίμητα μέταλλα, ὁ χρυσοὺς εὐρίσκετο εἰς τὸ νοτιοδυτικόν τμήμα τῆς Μακεδονίας, ἐκατέρωθεν τοῦ Ἀλιάκμονος εἰς τὸ ὄρος Βέρμιον καὶ εἰς τὴν Περία, ὀλίγα ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἐπιπέδα ἢ ἐπιπεδωμένην ἐπιπέδον μεταξὺ Ἀξίου καὶ Στρυμόνος. Ἡ τὰ πολυτιμότερα ἀποθέματα εἶχαν πῆρρον πέραν τῶν συνόρων τοῦ βασιλείου, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν πρὸς τὴν Θράκην. Μίᾳ ἀπὸ τὰς πρῶτας φιλοδοξίας τοῦ Φίλιππου ἦτο νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς περιχώρης τοῦ Παγγαίου ὄρους, ὅπου αἱ φλέβες χρυσοῦ, πὺ εἶχον ἀνακαλυφθῆ πρὸ καιροῦ καὶ εἶχον διαμφισβητηθῆ ἐπὶ μακρὸν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θάσου, θὰ ἐχρησίμευαν εἰς τὸν βασιλέα διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς μεγαλεπήβολου πολιτικῆς του.

Αἱ βλέψεις του ἐπὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς εἶχαν ἕνα ἀκόμη ἀντικειμενικὸν σκοπὸν. Ἡ Μακεδονία, ἡνωμένη καὶ συγκεντρωμένη, ἦτο πάντοτε ἡπειρωτικὸν κράτος. Διὰ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον, τὸν ὅποιον ἐπεδίωκεν ὁ Φίλιππος, ἐχρειάζετο παράθῳρα πρὸς τὴν θάλασσαν ἐντελῶς ἰδικὰ τῆς. Θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἐνοικιάσῃ μερικοὺς στολισκοὺς πειρατῶν καὶ θαλασσομάχων, ἀλλ' ἢ λύσις αὐτῆ θὰ ἦτο λύσις ἀναμονῆς. Ὁ Φίλιππος

ἠθέλησε τὸν βασιλικὸν στόλον του μὲ μακεδονικὰ ὀρηγήτρια. Ἐπεχείρησε λοιπὸν νὰ τὰ ἀποκτήσῃ ἰδίως πρὸς δύο διευθύνσεις, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς ὁποίας τὸ δυτικὸν τμήμα δεσπόζει τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης, πὺ θὰ τοῦ ἀνοίγαν νέας οικονομικὰς δυνατότητας καὶ θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς μίᾳ «πολιτικὴν Στενῶν». Πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο νὰ κατακτηθῶν διάφοροι πόλεις, παλαιαὶ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, αἱ ὅποια προσφάτως ἀκόμη ἀποτενοῦσαν μέρος τῆς ἀθηναϊκῆς ὀμοσπονδίας κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄλλαξαν τὰ κατεστάσια τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου. Ἡ ἡγεμονία ἐπὶ Σπάρτης ἐπῆρθε βραχεία, συνέπειᾳ τῆς ἀθῶναι καὶ τῶν φόβων, τοὺς ἐπέσει ἀφῳπίσεν ὁ θρῳαμβὸς τῆς Αἰθῆβαι, ἀνυπομονοῦσαι καὶ αὐταὶ νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλλάδος, εἶχαν κερδίσῃ ὀλιγώτερα μὲ τὰς παταγῳδεις νίκαις των καὶ εἶχαν χάσῃ περισσότερα μὲ τὸν θάνατον τῶν δύο μεγάλων ἐμψυχωτῶν των. Μετὰ τὴν ἐξαφάνισίν των, αἱ Θῆβαι παρήκμασαν βαθμιαίως ὑπὸ τὰ πηγήματα πὺ ἐδέχθησαν ἀπὸ τὴν Σπάρτην καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Αἱ τελευταῖαι εἶχον ἀνασυστήσῃ τὴν ἡγεμονίαν των εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ δὲν ἀπέμενε παρὰ ν' ἀποκαταστήσουν καὶ νὰ παγιώσουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν Εὐβοίαν καὶ εἰς τὴν Χερσόνησον, φύλακα τοῦ Ἑλλησπόντου. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐσυνεχίζοντο ἀπὸ πολλῶν μηνῶν μὲ ἱκανοποιητικὰς προβλέψεις. Εὐρισκόμεθα ὁμως εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ 357 καὶ δὲν εἶχον τερματισθῆ.

Ὁ Φίλιππος εἶχεν ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν Ἰλλυριῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑποτάξει. Δὲν ἐπερίμενε περισσότερον καὶ ἐπο-

λιόρηκε τὴν Ἀμφίπολιν. Ἡ πόλις αὐτῆ ἔκειτο εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον σχεδὸν τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου. κτισμένη παρὰ τὸν κάτω ροῦν τοῦ Στρυμόνος, εἰς τὴν κορυφὴν λόφου περιβρεγουμένου ἀπὸ μίᾳ καμψῆν τοῦ ποταμοῦ, εἰς περιοχὴν πλουσιωτάτην εἰς οἶνους, ἐλαίας καὶ καρπούς, εἶχε μεγάλην ἐμπορικὴν καὶ στρατιωτικὴν σημασίαν. Τὸ ἐπίνειόν τῆς Ηἰῶν τὴν καθίστα κέντρον ἐξαγωγῆς τῆς εὐλείας τῶν πέριξ δασῶν. Ἡ ἀξία τῆς ἠῳξάνεν εἰς τὰ δῆματα τοῦ Φίλιππου διότι ἦτο κοινὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ Παγγαίου. Ἡ Ἀμφίπολις, κρινούσα ὅτι ἦτο πολὺ ἀνίσχυρος διὰ ν' ἀντισταθῆ μόνη, ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς Ἀθηναίους, πὺ ἀπήντησαν ὅτι ἦσαν ἀπιστολημένοι ἀλλοῦ, διότι συνεπλήρωναν ἐπειτα ἀπὸ αἰματηρὸν καὶ ἐπὶ πολὺ ἀβέβαιον ἀγῶνα τὴν ἀνάκτησιν τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐπὶ πλεόν, ὑπὸ τὴν πίεσιν μίᾳς ἀνάγκης ἐξ ἴσου ἐπιτακτικῆς καὶ μονίμου, ἔπρεπε νὰ καταπολεμήσουν τὴν συνεχῆ προώθησιν τῶν Θρακῶν.

Ἐνῶ ἐξελλίσσετο ἡ θρακικὴ περιπλοκή, ὁ Φίλιππος κατενίκη τὴν ἀνίστασιν τῆς Ἀμφιπόλεως φαίνεται ὅτι τὸν ἐβοήθησαν μερικοὶ προδότες. Ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆ ἐπιτυχία, ἢ ὅποια αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν δὲν ἀμφισβητεῖται, μαρτυρεῖ ἤδη ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχεν ἕνα γνώρισμα χαρακτῆρος πολὺ ἐντονον, τὴν ἀποφασιστικότητα. Ὁσον ἀφορᾷ τὰς διπλωματικὰς μεθόδους καὶ τὴν ἐντιμότητά του εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, θὰ ἔπρεπε νὰ φανῶμεν αὐστηροὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτὸ ἐπεισόδιον, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ δώσαμεν ἐμπιστοσύνην εἰς μεταγενεστέραις παραδόσεις, ἀρκετὰ θολὰς καὶ ἀτιφαικὰς.

...τι που μοιάζει με
», ή κεντρική κα-
τά παραρτήματά
άποθήκες, άμαξο-
ρους, κουζίνες και
νυκτερινό χάρμα!
έκκλησάκι των ά-
μέ την κατανυκτι-
σι των κεριών του,
τσες της φλόγας
σά δειλή προσευ-
κάτω από τά
α πρόσωπα των εί-
ου, μέσα στο κύ-
οντά στο χωριό τι-
λαμπαδιάζουν με-
ρα, είνε στρωμένο
καπέλι του κοινο-
θρήνια και μπαρ-
ητά και τó μεγα-
ονομικό πειρασμό
— τó σπληνάντερο.
ήν ίδια θέσι, που
όνιο — μου φωνά-
χει γεννηθή ό 'Ε-
Και τά ζέρει σω-
του 'Επικούρου εί-
Γ... ττός]. Δεν
κει... τή φιλοσο-
ά για τήν πρακτι-
πρέπει νάμαστε δ-

οργημένος άνθρω-
τό πρωί, δηλαδή
ν νά φέξη, θά βγί-
ρια μέ την τσάπα
ή όμοι του είνε σα-
ριού' τά μπράτσα
ενη' τά μάγουλά
'όλη την εξητά-
κου, μέ μουστάκες
είνε άσπρά 'Ησά-
σαν άφελός του
κατεζώνεται, πάει
βουίζει, ανθρώπινο
μυθλητική οικογέ-
ια, που ξεπετάχτη-
μαλέα σπλάχνα της
έ τήν ίδια γόνιμη
ε' ή δουλεμένη γή
ά δροσάτα προϊόν-
σ' ένα τέτοιο περι-
κ... σύνης κι
ώς... μπόρεση,
δ, να κρατήση κα-
μύ στίς κανάτες;
μέ τις κοιλιές πρι-
παραταγμένα σε
μ' ύφος ίπποποτά-
ριουμ θηριοτροφει-
σια κοπέλλα, μέ
λοροδάκινο, πιάνει
Είνε ροδίτης κα-
μένος από τά βάλ-
κιά, μ' άκτίνες ή-
ά κιονόκρανα λυω-
Απ' αυτόν πήδησε,
του ποτηριού ή σο-
ούρου. Κί' από τή
είνε ποτισμένοι οι
ρώπων στο συμπό-
νος, όταν μιλούν
όν άθάνατο έρωτα.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕ

βον. — Αρχίζει ο άγών κατά των 'Αθηνών. *Εκτίβη Β. 22*

Οί 'Αθηναίοι που έχασαν τήν 'Αμφίπολιν κατά τόν Πελοποννησιακόν πόλεμον τήν διεκδικούσαν έκτοτε διαρκώς. 'Αττικοί ρήτορες, όλίγον μετά τά γεγονότα, έβεβαίωσαν ότι ό Φίλιππος είχεν ύποσχεθή νά παραδώση τήν πόλιν, όταν τήν έκυρίευεν, εις άντάλλαγμα τής Πύδνας, που είχε καταληφθή από τόν Τιμόθεον' ό συνδυασμός αυτός ήτο παράξενος και έλάχιστα άληθοφανής, θά έπρεπε νά ήτο διαθεμιμένος νά ορθώση τά σαφή δικαιώματά του. Κατ' άλλην άφήγησιν, διαφόρου άναμφιβόλως προελεύσεως και ή όποια όμοιάζει μέ μυθιοτήρημα, ή ιδέα τής ανταλλαγής δεν προήλθεν από τόν Φίλιππον' οι ίδιοι οι 'Αθηναίοι είχαν τήν άπλοικότητα νά παρασυρθούν εις μυστικές διαπραγματεύσεις, γνωστάς μόνον εις τήν βουλήν των πεντακοσίων και όχι εις τόν δήμον. Είχον προτείνει τήν παραχώρησιν τής Πύδνας χωρίς νά λάθωσιν τήν γόνιμη των κατεχάν τής, έναντι της έκχωρήσεως τής 'Αμφιπόλεως. Οί 'Αθηναίοι δεν έτήρησαν κατόπιν τόν λόγον των και ό Φίλιππος εκράτησε τήν κτηθείσαν πόλιν.

'Αναφέρεται επίσης ότι ό 'Αθηναϊκός λαός διέπραξε και δευτέραν άφροσύνην. 'Η 'Ολυμπός, κυρία πόλις τής Χαλκιδικής, άνησυχήσασα από τας φιλοδοξίας του Φιλίππου, έπρότεινε συνενόησιν έναντιόν του, άλλ' αί προτάσεις της άπερρίφθησαν, κατά συνέπειαν δέ οι 'Ολύμπιοι συνεφώνησαν μέ τόν βασιλέα τής Μακεδονίας ότι ούτε αυτοί, ούτε εκείνος θά διεπραγματεύοντο χωριστά μέ τας 'Αθήνας. Είνε επίσης έλάχιστα πιστευτή μία τελευταία διαβεβαίωσις, ότι οι 'Αθηναίοι είχαν σκεφθή ν' άνακτήσουν τήν 'Αμφίπολιν από τόν Φίλιππον, άπέστειλαν, μάλιστα, κατά τής πόλεως αυτής τόν στρατηγόν των Χάρητα, άπελευθερωθέντα από τήν εις Θράκη άποστολήν του, αλλά ταχέως έαναγκασθέντα νά έγκαταλείψη τήν νέαν έκστρατείαν, λόγω τής ένάρξεως του συμμαχικού πολέμου.

Τελικώς δεν γνωρίζομεν, παρά τó βάνασσον γεγονός αυτός τής τής άλώσεως' διεξήχθησαν ίσως και μάλιστα πιθανώς, διαπραγματεύσεις μεταξύ 'Αθηνών και

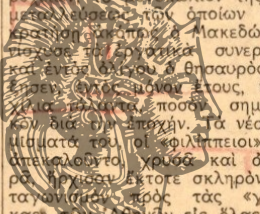
Φιλίππου, άλλ' ή άκριβής άνάμνησις των θά έχάθη, δεν γνωρίζομεν δέ εάν όηρξε διπροσωπία από τόν έν μόνον μέρος ή και από τά δύο. 'Ο νεαρός βασιλεύς είχεν έπιτύχη τόν ουσιαστικόν σκοπόν του' στηρίζομενος επί τής 'Αμφιπόλεως, έγινετο κύριος τής περιοχής των μεταλλείων, έξουδετερώσας και τούς 'Αθηναίους και τήν Θάσον. 'Η τελευταία ειγεν Ιδρύση, πρós βορράν του Παγγαίου, τήν άποικίαν των Κρηνιδών, που εύρίσκετο τώρα εις τó έδαφος ενός έκ των τριών Θρακικών βασιλείων, οι όποιοι είχαν διαιεμή τήν κληρονομίαν του Κότους. Χωρίς πλέον έπιφυλάξεις, ό Φίλιππος έκυρίευσε τήν θέσιν αυτήν και τήν άχώρωσεν, έγκατέστησεν εις αυτήν πολλούς υπηκόους του και τής έδωκε τó όνομά του. 'Η πόλις των Φιλίππων εκάλυπτεν ούτω εις τó άλλο άκρον τήν περίοχον των χρυσωρυχείων τού κοινωπίου της εκμεταλλεύσεως των όποιών ειγεν έκπονησάσθαι τόν Μακεδών. 'Επρόκειτο περί ενόστιας συνεργείας και επέλας άπό τόν θησαυρόν ή έπρεπε άναρμόνως έτους, κατά ένιαία έκτακτά ποσόν σημάτων, δια τήν άποχών. Τα νέα τóματα τού οι Φιλίππειοι, ως άπεκρίοντο, χρυσά και άργυρά, ήσαν έκτοτε σκληρόν άνταπόδοσόν πρός τας «γλαύκας» τού λαού εις όλας τας έλληνικάς αγοράς. Τα πλούτη του υπεράσους συνεπληροήντο από τούς θησαυρούς της έπιφανείας, τά δάση περιοχής έπρομήθευσαν εις τόν Φίλιππον έν άφθονία τήν έυλείαν που χρειάζετο διά τήν ναυπήγησιν των σκαφών που έσχεδιάζε. Δύο μόλις έτη μετά τήν άνάρρησιν του εις τόν θρόνον, ειχε διπλασιάση τά μέσα του.

Οί 'Αθηναίοι, άνίσχυροι νά τόν έκτοπίσουν μόνον των από τó κατακτηθέν έδαφος και άησυχολημένοι νά έξεγείρουν τούς συμάχους των, άπεπειράθησαν ν' άποσεισουν τήν ραθυμίαν του άπογυμνωθέντος Θρακός βασιλέως Κετριπόρεως, παρασύροντες αυτόν εις συνασπισμόν μέ τούς ήγεμόνας τής Παιονίας και τής 'Ιλλυρίας. 'Αντί νά συγκινήθη, ό Φίλιππος ήρκέσθη ν' άποστείλη κατά των 'Ιλλυριών τόν στρατηγόν του Παρμενίονα. 'Αναφέρεται ότι τήν ίδίαν ήμέραν έπληροφορήθη τήν νίκην του στρατηγού του, τήν γέννησιν του διαδόχου του 'Αλεξάνδρου και τήν νίκην ενός ίππου τόν βασιλικών σταύλων

εις τούς άγώνας. Τό έπεισόδιον τούτο έπαιρνε εις τά όμματά του έντελώς ξεχωριστήν σημασίαν, μερικά δέ νομισμάτα του τó έξύμνησαν μέ τά έκλεγμένα έμβλήματα' όλιγώτερον παρά ποτέ ό Φίλιππος ήτο άξιος του έπιθέτου «βαρβαρος»' ειχε κατακτήση έντιμον θέσιν εις τήν μεγάλην ελληνικήν κοινότητα, ένψ έπερίμενε νά τήν έξουσιάση.

'Ο πόλεμος που ήναγκάσθησαν νά διεξαγάγουν αί 'Αθήναι κατά των συμάχων των φαίνεται έκ πρώτης όψεως ως μη ένδιαφέρων τόν βιογράφον του Φιλίππου. Δεν πρόκειται πράγματι νά παρακολουθήσωμεν τας περιπετείας του' άρκεί νά σημειώσωμεν τó καταστροφικόν τέλος, που έσπεφραγίσθη μέ συνθήκην καθιερόνουσαν τήν άνεξαστασίαν της Ρόδου, τής Κώ, τής Χίου, του Βυζαντίου, των πολυτιμωτέρων δηλαδή στοιχείων της δευτέρας όμοσπονδίας. 'Ο πόλεμος όμως αυτός όηρξεν ευκαιρία διά τόν βασιλέα της Μακεδονίας νά κάμη σπουδαιότερας παραρτήσεις. 'Ολίγον προητέρω όταν ήτο εις τήν Θήβαν, ειγεν ίση τήν πόλιν αυτήν και τήν Σπάρτην και τας 'Αθήνας επίσης νά είνε έτοιμα νά συντρίψουν έκείνην, ή όποία θά έξεδήλωνε τήν πρόθεσιν νά άνυψωθή υπεράνω των άλλων. Εις τήν νέαν αυτήν κρίσιν, τήν όποιαν διήγοντο αί 'Αθήναι, αί Θήβαι δώθησαν τó Βυζάντιον εις έξέγερσιν' ό δάκτυλος της Σπάρτης δεν συναντάται πουθενά' τας έκ των έξωθεν προτροπών πρέπει νά τας άναζητήσωμεν εις τήν 'Ασίαν, εις τούς σατράπας της Περσίας. 'Ο Φίλιππος ήμπορούσε λοιπόν νά έλπίζη ότι έπιχειρήσεις έναντιόν μιας έκ των τριών κυρίων πόλεων της 'Ελλάδος θά άφηναν άδιαφόρους τας έλλας δύο. 'Η πόλις, τήν όποιαν ήτο φυσικώτερον νά έποφθαλμιούν αί φιλοδοξίαι του ήσαν αί 'Αθήναι, ή όλιγώτερον συγκεντρωμένη εις τó έδαφος της και όποχρωαμένη έξ άλλου νά διατηρή σχέσεις μέ τας μακρινάς χώρας, διά νά εύρίσκη άγοραστάς των προϊόντων της και συνάμα τρόφιμα άπαραίτητα διά τόν έπιστιμισμόν της.

'Αλλ' ή έσωτερική κατάστασις των 'Αθηνών ήτο τοιαύτη, ώστε νά έλκυσή τήν προσοχήν του έπιμελούς αυτού παρατηρητού. 'Η άσυμφωνία ήτο, βέβαια, παλαιόν διενός εις αυτάς' άλλτε όμως οι

ΔΩΝ

Νο 42 1937

23962
1937

δημαγωγοί που ηκούοντο περισσότερο, επεβάλλοντο εις τὸ πλῆθος κολακεύοντες τὸ ἔθνικόν αἰσθημα καὶ προτεινοντες τὰ πλεον παράτολμα σχέδια ἑφεξῆς, εἰς τὴν Ἄγοράν ἠκούοντο προθυμότερον οἱ κήρυκες σωφροσύνης καὶ ἐγκαρτερήσεως. Τὴν μεγαλύτεραν ἐπιρροὴν ἀσκούσεν ὁ Εὐβουλος, δεξιὸς πολιτικός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταστῆ δημοφιλῆς μὲ μόνην τὴν ιδιότητα τοῦ τεταγμένου εἰς τὰ «θεωρικά», ταμεῖου Ἰδρυθέντος διὰ τὰ παρέχει εἰς τοὺς πολίτας δωρεάν εἰσοδὸν εἰς τὰ θεάματα· εἰς τὸ ταμεῖον αὐτὸ κατεβάλλοντο τὰ ὑπολείματα ὠρισμένων προϋπολογισμῶν, μετὰ τὸν διακανονισμόν τῶν δαπανῶν. Τὸ κεφάλαιον τῶν «θεωρικῶν» δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τροφοδοτῆται ἀφθόνως, ἐάν ἦτο ἀνάγκη νὰ χρηματοδοτοῦνται ἐξωτερικαὶ ἐπιχειρήσεις, πάντοτε δαπανηραὶ. Ὁ Φίλιππος φαίνεται ὅτι ἠσθάνθη ὅτι θὰ εὕρισκε τυφλὸν βοῦθὸν εἰς τὸ εἰρηνόφιλον κόμμα.

Δὲν ἐχρονοτρίβησεν. Αἱ ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῆς ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας πόλεις ἦσαν κατασπαράσσοντες εἰς τὸ ἀνατολικὸν κράτος τοῦ Ἀγίου, ἢ ἄρα ἡτολμῶν, εὐνοικῆ εἰς πρωτοβουλίας ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς. Οἰαδίητος καὶ ἂν ἦσαν—ἐάν ὑπῆρξαν—τὰ σχετικά μὲ τὴν Πόδαν παζαρεῦματα, ὁ Φίλιππος ἔκρινεν ἀποτελεσματικώτερον νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βίαν. Βοηθηθεὶς ἀπαξ ἔτι ἀπὸ προδοσίαν—ὡς ἀναφέρεται—ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 356, ἐγκαταστάθεὶς οὕτω ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, ἢ ὁποία ἦγεν εἰς τὴν κεντρικὴν Ἑλλάδα.

Ἀφοῦ οὕτω ἀπέκτησε νέας εὐκολίας εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ βασιλείου του, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῦλάχιστον συμπαθείας, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, ὁπόθεν ἦτο δυνατόν νὰ παρακολουθοῦνται αἱ κινήσεις του. Ἡ Ὀλυνθος, ὅπως εἶδομεν, ἀποθηθεῖσα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, εἶχε πλησίασῃ εἰς αὐτὸν διὰ τὰ τὴν κολακείαν, ὁ Φίλιππος ἐξῆψε τὰς βλέψεις τῆς ἐπὶ τῆς γειτονικῆς πόλεως Ποτιδαίας ἢ κοινῆ τῶν προσπάθεια ἐπέτευχε καὶ ὁ Φίλιππος ἀφῆκεν εἰς τὴν Ὀλυνθὸν τὴν κοινὴν κατάκτησιν. Ἡ Ὀλυνθὸς ἐμελλε νὰ πληροφορηθῆ ἐξ ἑβάρου τῆς ἀληθῆς ἀξίας αὐτῆς τῆς φιλίας, μίας ὑπόπτου ἀνιδιοτελείας.

Δὲν ὑπερβάλλει κανεὶς ἐάν ἐξάρῃ τὸν ἀντίκτυπον, ποῦ θὰ εἶχεν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἡ κεραυνοβόλος αὐτῆ παρέμβασις. Ἐν εἶδος θρησκευτικοῦ ριγῶν ἐνδέχεται νὰ εἶχε κυριεῦση

τοῦς πηλοσμούς, ἰσὺς ὅταν ἐπιπροφορήσαν τὸ θεατρικὸν αὐτὸ πέννασμα, ποῦ εἶχε φαντασθῆ ὁ νικητής. Ἄς ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἐξελιχθῆ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἰθύνοντας· ὁσονδήποτε τυπικῆ ὁμοῦ καὶ ἂν εἶχε γίνῃ ἡ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος, διατηροῦσεν ἀκόμη τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τέλος, ἀφοῦ πολλαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις εἶχον καταρρεῦση, μίαν νέα ἀπεκαλύπτετο, ἢ ἀφινιδία ἐμφάνισις τῆς ὁποίας περιέπλεκεν περισσότερο μίαν τρομερὰ πολὺπλοκὸν κατάστασιν.

Αἱ Ἀθήναι, ὥστόσον, ἐφάνησαν νὰ ὑπερνεύον τὴν πρώτην στιγμὴν καταπλήξεως, ὅταν δὲ ὁ Φίλιππος εἶχεν ὀδηγήσῃ τὰ στρατεύματά του πρὸ τῶν Πανασσῶν, αἱ ὁποῖαι, εἰς τὸν μυχόν ἀσφαλοῦς κόλπου, ἐχρησιμοῦντο εἰς ἕνα εἰς μίαν χώραν πλουσίαν εἰς δημοτικὰ καὶ βοσκῆν, μὲ κέντρον τὰς Φεράς, ἀπεφασίσθη ἢ ἀποστολῆ βοήθειας κατὰ παράκλησιν τῶν κατοίκων. Πολὺ ἀργά! Ἐποφελούμενος τῶν ἀγοροποιῶν τῆς ἐκκινήσεως, ὁ Φίλιππος ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν καὶ κατέλαβε ταυτοχρόνως ὅλην τὴν παράκτιον ζώνην τῆς Μαγνησίας. Ἡ κυριαρχία ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἦτο προφανῶς τὸ πρόγραμμά του, ὁπότε ὁ θάνατος καὶ μαρτυρῶν ἀσφύγιαν τῶν συνηκῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν κόσμου. Ἐπὶ τῆς ἑσπέρουσας ὁ Φίλιππος ἠρκεσθῆ εἰς τὴν ταχείαν λείαν του καὶ εἰς φέρων, ὁ ὁποῖος τὸν ἀπέκρινεν διὰ τὰς πολεμικὰς δαπανὰς, ἦσαν πρὸς ἠθέλησε νὰ παρῆ ὡς ἐλευθερωτῆ, αὐτὸς δὲ ὁ ἀνεπιλεγκτος μονάρχης ἀποκατέστησεν εἰς ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν τὸ καθεστῶς τῶν αὐτοκρατορῶν ὁμοίων. Κατὰ τὴν ἰδίαν δὲν ἀποχρησῆν—ἢ σειρὰ διαδοχῆς τῶν γηγῶν αὐτῶν πραξικοπημάτων κατιστῆ ἀδύνατον τὴν ἀπέπειραν ἀναπαρστάσεως—καταπατοῦσεν ἄλλα ἐδάφη εἰς ἄλλας διευθυνοῦσας. Τὸ βασιλείον του, τότε, φαίνεται νὰ ὤριζετο πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τὸν ροῦν τοῦ Νέστου. Πέραν ἐξετείνετο ἢ Θράκη, κέντρον διεκδικήσεων καὶ μηχανορραφίαν, διηρημένη πρὸς στιγμὴν μεταῦ τριῶν ἡγεμόνων, ἀλληλοφθονοῦμένων καὶ ἐκτεθειμένων ὁμοίως εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ταχθῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι κατεῖχον πάντοτε ἐπὶ τῆς παραλιας μερικὰ λείψανα τῆς ναυτικῆς αὐτοκρατορίας τῶν καὶ ἐνδιεφέροντο ζωηρῶς διὰ τὴν τύχην τῶν αἰτοφορτίων τῶν.

Αἱ πηγαὶ μας διετήρησαν τὴν ἀνάμνησιν, μολοντὶ ἀρκετὰ ἀκαθόριστον, ἐνὸς διπλωματικοῦ παιγνιδίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεπλάκησαν ὁ Φίλιππος, αἱ Ἀθήναι καὶ δύο Θράκες βασιλεῖς, ὁ Ἀμάδοκος καὶ ὁ Κερσοβλέπτης. Ὁ Φίλιππος εὐνοοῦσε τὸν τελευταῖον, γειτονεύοντα περισσότερο πρὸς τὰς Στενά, κατὰ συνέπειαν ἀπειλητικώτερον διὰ τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖαι εἶχον τούναντιον φιλικὰς σχέσεις μὲ τὸν Ἀμάδοκον. Αἱ συμμαχίαι αὐτὰ ὁμοῦ δὲ ἦσαν σταθεραὶ καὶ ἀνετρέποντο εὐχερῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ Ἀθήναι, ἀφοῦ ἀμφε-

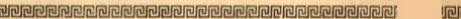
τάλαγνυθησαν, εὐρέθησαν μίαν ἄρτιαν πρώϊαν ἐνώπιον δύο νέων ἐπιτυχῶν τοῦ Μακεδόνος, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβῃ τὰ Ἀθηναῖα καὶ τὴν Μακρόνεια, τῶς συμμάχους τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπλησίαζεν ἀσυναισθητῶς εἰς τὴν Χερσόνησον. Ἐπὶ τῆς ἡμεροῦς, μέσῳ Σάμης ἀλλολογοσφίαν. «Ἀρτένας» 4 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, «Φωκίον» 4 μ.μ. Ἡσκόλειον, Ρέθυμιον, Χανιά. «Ἀθῆνα Σ.» 4 μ.μ. Ἰτέσαν, Γαλοξείδιον, Ἐρατεινὴν, Ἄγιον, Μεσολόγγιον.

Ἀγγλικὴ βιβλιογραφία

Καθημερινὴ παραλαβὴ νέων βιβλίων.

ΚΥΡΙΟΣ ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως παραδίδει μαθήματα bridge. Ταχέια ἐκμάθησις. Τηλέφωνον 23.000.

ΠΕΙΡΑΜΕΝΗ διδασκάλισσα τελείως κάτοχος τῆς γαλλικῆς καὶ ἑλληνικῆς ζητεῖ παραδόσεις. Γράφατε: Α.Α. «Ἀθηναϊκά Νέα».

χεῖο εἶνε συνεχῆς καὶ προχωρεῖ ἀδιάκοπο σὸ δεύτερο καὶ σὸ τρίτο μέρος, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως, Ἄλλὰ καθὼς ἐδήλωνε ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα τοῦ πρώτου τόμου, τὸ ἔργο δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐπιδείξῃ μόνο ἀρετὲς ἀναλύσεως ἀπέβλεπε καὶ σὲ μίαν σύνθεσιν, ὁποῖα θὰ γινόταν φανερὴ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ὀλόκληρου. Ἡ ἐπιπέδου νὰ γίνῃ μὲσα στὸν ἄνθρωπον τοῦ συγγραφέως ὅταν τὸ ἐσχέδιε: ἢ ἰστορία μίᾳ κοινῆς τάξεως στὰ τελευταῖα χρόνια πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου; ἢ ἱστορία μίᾳ οἰκογενείας; μίᾳ γενεᾶς; Μήπως ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ δια αὐτὰ μαζὶ σὲ μίαν μεγάλην λογογραφίαν ἢ ὁποῖα θὰ ἐπερνούσε τὰ ἔρια τοῦ χρόνου γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἄνθρωπον στὰ αἰῶνα χαρακτηριστικὰ του, σὺς πολλαπλοῦς τύπους του;

Ἀπορίες τίς ὁποῖες μόνο ὁ Ἴδιος ὁ μυθιστοριογράφος μπορεῖ νὰ λύσῃ. Γιατὶ ἡ ναυογραφία—ποῦ ἐκτείνεται σὲ ἑπτὰ μέρη, δέκα τόμους—ἱακοπομένη ἐπὶ χρόνια ἔχασε βεβαίως τὴν ἀρχικὴ τῆς ἐνότητι καὶ τὸν πῶτον τῆς ρυθμῶ. Ἄλλες ἐμπνεύσεις, ἄλλες ἐπιδράσεις, ἴσως, συνέτειναν ὥστε μερικὰ τμήματα τοῦ ἔργου, καθὼς παραδείγματος χάριν «ὁ θάνατος τοῦ πατέρα» ἢ οἱ τρεῖς τόμοι ποῦ ἐξεδόθησαν πῆρσι μὲ τίτλο «τὸ καλοκαίρι τοῦ 1914», νὰ ἔχουν ἕνα δικὸ τους, ἀλλοιώτικο, τόνο. Μὲ τὸν «θάνατον τοῦ πατέρα» βρισκόμαστε, ἐν ἐξαιρέσει κανεὶς τὸ λιτὸ καὶ διαυγὲς ὕψος, μέσῳ στὸν πῶτον χαρακτηρισμὸ νατουραλισμῶ, φαινόμενα ἄλλοστε φυσικὰ, προκειμένου γιὰ ἔργο, ποῦ παρὰ τίς ἀρχικὰς δηλώσεις τοῦ συγγραφέ-

μ.μ. Ὀρχήτρα — Πιάνο μὲ ἔργα Σοπφωκίη συναιλία. Μπ. ἐπὶ θέματος Καῦδον, τα» (πιάνο — ἀσπασ—φοντασία», 11.35 — ΡΩΜΗ 1713 κ. Χ. μ. Πιάνο, 9.30 μ.μ. 10 μ.μ. Ἡ ὄπερα τῆς δρέας Σενιέ. Συνέ ΣΤΟΥΤΓΑΡΗ 15 5 μ.μ. Συναυλία. στρα. χορωδία καὶ Τζαζ. ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 11 8.10 μ.μ. Μουσικὴ Συναυλία ἔργων Κέ εὐθύνων τοῦ συνθέτου μανικὴ μουσικῆ.

Η ΓΑΛ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΓΛΩ

ὕπὸ τοῦ καθηγητῆ

Δρος κ. Γ.

Μέλους τοῦ Λαῦμίου καὶ τοῦ Παγγιῶς Ἀντώνιος κλπ. Τζίνη, 26. Τη

ως του, ἐγράφη δεκαπέντε ἐτῶν μοιραίας καὶ τὴν δίου.

Ἄλλὰ ἄς δοῦμε τὸς τρεῖς ἐπηγήθησαν ἀμέσως ὡς. Ὀλίγη ὑπόθεσις καταδειχθῆ ἢ ψυχραμονῶν τοῦ μέγιστου οἱ συζητήσεις, τὰ πρὸ ἐνεργητικῆς οἱ ἀπεγνωσμέναι προσπάσεις. Ἡ ἰστορία τῶν τῶν ἀσπασίαν ἀποδοῦν χρειάζεται ἢ ἡρώες του—καὶ τὸν προέχει ἀπὸ λογος—καὶ ὁμοῦ χην τοῦ συγγραφεῖς μὲ τὴν ὁποῖα πρόσωπα, ὥστε «κόλπο» ἐπαγγελτος τοῦ Ζωρᾶς οἱ ριστάμεθε (ἢ οἱ μέγ), νὰ καλῶ δραματικῆς συγκταίης τριανταπέν ἔργου περιγράφου τοῦ κεντρικοῦ προθαίνει ὕστερα ἀπὸ μὴ ἡρωικῆ προσμίας βαρύτητας ὅπου ὁ μυθιστορρας, δημιουργός, περιγράφει, γίνετασι αἰετὶ τὸ πῶτον ἀγασμα» σελίδες συμφιδεολόγος συγγτὴν ἀπαισία πρακατακτήσῃ τὰ ἀγνεира. Τὸ ἔργο, ἢ σεις γενεές ἢ καὶ ἐξῆσαν συνειδητὰ τοῦ 1914—οἱ συνῶσαν τότε δέκα χρονα θεμελιώδες ἐρ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ: 6 στήχος Δρ. 6

ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ: 7-12

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ: Δρ. 125-150

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

14ον.— Ἡ πολιορκία τῆς Πέρινθου καὶ τοῦ Βυζαντίου

Διὰ τὴν ἀντιμετωπιθεὺν αἱ κρυφαὶ ἐνέργειαι τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀπεστάλησαν ἐκεῖ ἐξ Ἀθηνῶν ὡς πρεσβεῖα μερικοὶ ἐπιλεκτοὶ ἄνδρες, οἱ φλογερότεροι πατριῶται, ὁ Δημοσθένης, ὁ Ἠγήσιππος, ὁ Πολυεύκτης, Περιήλθον τὴν Ἀργολίδα, τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. Κείμενον διασώθεν, πού φωνεῖται αὐθεντικόν, ὁμιλεῖ περὶ συμμαχίας συναφθείσης μετὰ τοὺς Ἀργεῖους, τοὺς Ἀχαιοὺς, τὴν Μαιτινίαν καὶ τὴν Μεγαλόνησον κατόπιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισεν ἀντιδρασίαις καὶ εἰς τὴν Εὐβοίαν. Ὁ Φίλιππος εἶχε σκορπίσῃ προσφάτως ἀφειδῶς χρήματα διὰ τὴν καταπολέμησιν τὸ δημοκρατικὸν καθεστῶς. Χωρὶς νὰ ἐκτεθῆ φανερά, κατάρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τυράννους, κάποιον Φιλιστίδην εἰς Ὠρεῶν, εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς νήσου, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Παγασσητικοῦ, τὸν Κλείταρχον εἰς Ἐρέτρειαν ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου, λαμπράν γεφυροκεφαλὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκτῆς. Παρενοχλούμενοι ὁμῶς συνεχῶς ἀπὸ τὸν ἀκούραστον ἐμψυχωτῆν τῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀποκαθίστουν τὴν κατάστασιν μικρὸς στόλος, πλέων πλοίων τῶν Ὠρεῶν, συνδυάζει τὰς κινήσεις του μετὰ τὰς κινήσεις τῶν δημοκρατικῶν τῆς νήσου καὶ ὁ Φιλιστίδης ἀνατρέπεται κατόπιν ὁ Φωκίων καταλαμβάνει τὴν Ἐρέτρειαν. Συγκροτεῖται συνομοσπονδία Εὐβοίας, ἡ ὁποία διάκειται συμπαθῶς πρὸς τὰς Ἀθήνας ἢ Εὐβοία δὲν εἶνε πλέον μία «μακεδονικὴ ἀκρόπολις» κολλημένη εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἀττικῆς. Ἐπὶ πλέον ὁ στρατηγὸς Χάρης ἀποστέλλεται ἐκ νέου εἰς Βορράν. Τὸ Βυζάντιον, συναισθανόμενον τὸν κίνδυνον, ἐπανασυνδέει τὰς σχέσεις μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ Ἀρβύδος τὸ μμεῖται. Ὁ Ὑπερίδης μεταβαίνει μετὰ ἀποστολὴν εἰς Χίον καὶ Ρόδον. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, φαίνεται ὅτι ἐπὶ τέλος, χάρις εἰς τὸν Δημοσθένη καὶ τὸν

Καλλίαν, πολιτικὸν τῆς Χαλκίδος εὐνοοῦντα τὴν ἀθηναϊκὴν ἀποφιν, ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται πραγματικὸς πανελληνίος συνασπισμός. Ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ὁμῶς λαμβάνουν τὰς χλιαρώτερας ἐνθαρρύνσεις τὸν Κόρινθος, ὡστόσον καὶ τὸν Αἰγὼν καταλαμβάνουν νὰ ἐπιβλέψωσιν ἀόρατος καὶ χρήματα ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν Μέγαρον, αἱ ἐπιπέσει τρεῖς ἀστράται, ἡ Ἀκαρναναία, ἡ Κέρκυρα. Ὁ Κασσιανὸς ἀθηναϊκὸς τριήραρχος ἀπέστειλε Παγασσητικὸν καὶ Περσικὸν ἐμπορικὰ πλοία εἰς τὴν Πέρινθον καὶ ἀνακαταλαμβάνει τὴν ἀκρόπολιν. Ἐπειὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπολογίσῃ πιά ἐπὶ τῆς παθητικότητος τοῦ παρελθόντος. Αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι δὲν ἀρκοῦνται πλέον κατὰ τὴν ἰσχυρὰν ἔκφρασιν τοῦ Δημοσθένους, νὰ ἐκερδίζωσιν τὸν καιρὸν, πού ἕνας ἄλλος φροντίζει νὰ καταστρέφῃ. Εἶχον πειραχθῆ πολὺ ἀπὸ τὸν τόνον τῶν βασιλικῶν γραμμάτων: «Διατελὼ ἐν εἰρήνῃ μετὰ ἐκείνους πού θέλουν νὰ με ἀκούωσιν». Ὄταν τὸν Μάρτιον τοῦ 340 ὁ Δημοσθένης ἐτιμήθη δημοσίᾳ μετὰ χρυσοῦν στέφανον εἰς τὰ Διοῦσια, ὁ Μακεδὼν ἀντελήθη ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ προσφύγῃ εἰς ἀμειωτέρας μεθόδους πού ἐκδηλοῦνται φανερά.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος κάμνει τὸ ἀποφασιστικὸν βῆμα. Αἱ Ἀθηναῖοι ἔχουν στρατεύματα εἰς τὴν Χερρόνησον πρὸς τὴν πλῆξιν παρὰ πέρα. Τὸ χρησιμοποίησεν τέχνασμα εἶνε νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειάν των κατὰ τοῦ Διοπίθους εἰς τὴν Πέρινθον, πάλιν τῆς Προποντίδος, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον πού θεωρητικῶς ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Φιλίππου. Ἀμφότεραι αἱ πόλεις ἀποκρούουν μίαν ἀξίωσιν πού δὲν τὴν δικαιολογεῖ, κατὰ τὴν ἀντιλήψιν των, ἢ συναφθεῖσα συμφωνία. Ἡ ἀρνήσις αὐτὴ εἶχε προεξοφληθῆ ἀ-

ναμφιβόλως ἀπὸ τὸν Φίλιππον καὶ ἦτο λαμπρὸν πρόσχημα διὰ τὴν ἀρχίση ἢ πολιορκία τῆς Πέρινθου.

Τὸ παιγνίδι ἦτο τολμηρὸν. Ἐξ ἄλλου δὲν εὐρίσκομεν πούθενά — ὀλίγα εἶνε τὰ στοιχεῖα πού κατέχομεν — ὅτι αἱ Ἀθηναῖοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιμετωπίσωσιν τὸ πλῆγμα εἰς αὐτὴν τὴν Πέρινθον τὸ Βυζάντιον, ἀντιθέτως, μαυτεῖον ὅτι θὰ εἶνε ὁ δεύτερος στόχος, πικρὸς γὰρ τὴν ὑποστήριξιν του. Ἐπὶ τὸ σμῆμα τοῦτο βαρῆς ἐμφανίσθη νέος παρών, ὁ Μέγας Βασιλεὺς. Ὁ Φίλιππος θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς ὑπολογίσῃ αὐτὴν τὴν παρέμβασιν. Δι' ἄνδρα ὅπως αὐτὸς, διασθέντα μυστικὸς πράκτορας παντοῦ, ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἦτο ὀλίγος οἶκος. Δὲν ἀγνοοῦσεν ὅτι περσικὴ πρεσβεῖα εἶχε μεταβῆ εἰς Ἀθήνας τῷ 344 — 343 καὶ ὅτι ἐγίνε χλιαρώτατα δεκτὴ. Οἱ Πέρσαι ἀρχίζαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ ἐφαρμόζωσιν τὴν πολιτικὴν τῶν ἀμφιταλαντεύσεων, πού εἶχεν ἀσκήσει ὁ Φίλιππος, ἐσπρόφερον δὲ ἀναγκαστικῶς πλέον κατὰ τῆς Μακεδονίας, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ τὸ ἐπιφωβότερον κράτος τῆς Εὐρώπης. Ὁ τρίτος Φιλιππικὸς συνέστησε νὰ ἀποσταλοῦν παντοῦ πρεσβεῖαι, ἰδίως εἰς τὸν Μέγαν Βασιλέα, διότι καὶ αὐτὸς ἐνδιεφέρετο νὰ παρεμποδίσῃ τὸν Φίλιππον νὰ γίνῃ κύριος τῶν πάντων. Τὸ ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα εἰμπορεῖ νὰ συνομιθῆσῃ οὕτω: Ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις αὐτάς, ἀλλ' ἐβόηθησε κρυφίως τὸν Διοπίθη. Καὶ τώρα οἱ σατράπαι του πληρώνουν μισοφόρους, τοὺς ὁποίους θὰ διοικήσῃ ἕνας Ἀθηναῖος ἀρχηγός, ὁ Ἀπολλόδωρος.

Ἡ Πέρινθος ἐγείρετο ἐπὶ μικρᾶς βραχῶδους χερσονήσου, μετὰ ἀποτόμους κλιτύς πρὸς ὄλας τὰς πλευράς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἰσθμοῦ, πού τὴν συνέδεε μετὰ τὴν ἡπειρωτικὴν ἑκτασίαν καὶ πού ἐφρασεν ἕνα μέγα τεῖ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Amador Belg

εουθνή
περὶ δ
Ελευθέρι
Νοεμβρίου
συγγραφε
του ζι
ας καὶ
Περί
ον 'Ελ
ασηγι
εν τῆ
'Ιαν
δὲ ἐκ
οίωσαν
κ. Γ
'Αθηνά
ἐν καὶ
μερικ
ἀσικ
ως ἀ
εν εἰς δι
α εἰς
τῆς 5ης
δὲ περι
ὄς ὁ
ποδεξ
ἀπο
στικέ
'Αι
ρον
ἐπέστ
ατρικο
σματος
ὄν 'Ελλ
προϊ
τιώσω
πεβλήθ
σλέα
ησαν κ
του ὅπ
α τὰ
ἐμαθ
γινώσκ
ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τῆ
ἀποζη
ατικῆ
ἐργασία
τῆς
ωτηριάδου — Συμ
μέλετην τῆς ἐπαρ
τῆς τῶν ἔργατικῶν
αθηγητῆς καὶ 'Ακα
Κ. Κατοσάρης διὰ
ον εἰς τὰ 'Αθηναί
εραμύεται τοῦ ζῆ
το
νακοίνωσις

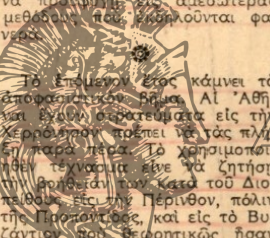
ΜΕΓΑΛΟΙ Κ. ΔΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

Διὰ τὴν ἀντιμετωπιθεὶς ἀκρω
φαὶ ἐνέργεια τοῦ βασιλέως εἰς
τὴν Πελοπόννησον, ἀπεστάλησαν
ἐκεῖ ἕξ 'Αθηνῶν ὡς πρεσβεῖα με
ρικοί ἐπιλεκτοὶ ἄνδρες, οἱ φλο
γερώτεροι πατριῶται, ὁ Δημο
σθένης, ὁ Ἠγήσιππος, ὁ Πολυεύ
κτης, Περιήλθον τὴν Ἀργολίδα,
τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Μεσσηνί
αν. Κείμενον διασωθέν, πού φαί
νεται αὐθεντικόν, ὁμιλεῖ περὶ
συμμαχίας συναφθείσης με τοὺς
'Αργείους, τοὺς Ἀχαιοὺς, τὴν
Μαντινείαν καὶ τὴν Μεγαλόπο
λιν ἢ Μεσσηνία προσεχώρησε
κατόπιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισε
νά σημειοῦται ἀντιδράσεις καὶ εἰς
τὴν Εὐβοίαν. Ὁ Φίλιππος εἶχε
σφοδρῆσιν προσφάτως ἀφειδῶς
χρήματα διὰ τὰ καταπολε
μῆσιν τὸ δημοκρατικὸν καθεστῶς.
Χωρὶς τὰ ἐκτέθη φανερά, κατῶ
ρθωσε τὰ ἐπιβάλη τυράννου, κά
ποιον Φιλιππίδην εἰς Ὁρεὸν, εἰς
τὸ βόρειον ἄκρον τῆς νήσου, εἰς
τὴν εἰσοδὸν τοῦ Παγασσητικοῦ,
τὸν Κλειταρχον εἰς Ἐρέτρειαν ἐ
πὶ τοῦ Εὐρίπου, λαμπράν γε
φυροκεφαλὴν εἰς μικρὰν ἀπό
στασιν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἀ
κτῆς. Παρενοχλούμενον ὁμως
συνεχῶς ἀπὸ τὸν ἀκούραστον
ἐμφυωτήν των, οἱ Ἀθηναῖοι ἀ
ποκαθιστοῦν τὴν κατάστασιν μι
κρὸς στόλος, πλέον πλησίον τῶν
'Ὁρεῶν, συνδυάζει τὰς κινήσεις
του με τὰς κινήσεις τῶν δημο
κρατικῶν τῆς νήσου καὶ ὁ Φιλι
ππίδης ἀνατρέπεται κατόπιν ὁ
Φωκίων καταλαμβάνει τὴν Ἐρέ
τρειαν. Συγκροτεῖται συνομο
σπονδία Εὐβοίας, ἡ ὁποία διακεί
ται συμπλοκῶς πρὸς τὰς Ἀθήνας
ἢ Ἐρέτρειαν. Ἐπειδὴ πλεονεχία
Μεσσηνίαν ἀκούρατος, κολημένη
εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἀττικῆς. Ἐπὶ
πλέον ὁ στρατηγὸς Χάρης ἀπο
πέλλεται ἐκ νέου εἰς Βορρᾶν.
Τὸ Βυζάντιον, συναισθανόμενον
τὸν κίνδυνον, ἐπαισθανόμενον
σχέσεις με τὰς Ἀθήνας καὶ ἢ Ἀ
βυδος τὸ μμεῖται. Ὁ Ὑπερείδης
μεταβαίνει με ἀποστολὴν εἰς Χί
ον καὶ Ρόδον. Καὶ τὸ σπουδαιό
τερον, φαίνεται ὅτι ἐπὶ τέλους,
χάρης εἰς τὸν Δημοσθένη καὶ τὸν

Καλλίαν, πολιτικὸν τῆς Χαλκίδος
εὐνοοῦντα τὴν ἀθηναϊκὴν ἀποφιν,
ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται πραγμα
τικός πανελληνίος συνασπισμός.
Ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ὁμως
λαμβάνου τὰς χλιαριώτερας ἐν
θαυρρύνσεις ἢ Κορίνθος, ὡστόσον
καὶ ἢ Ἀχαΐα ἀναλαμβάνου νὰ
προμηθεύου ἄνδρας καὶ χρήμα
τα ἀκολουθοῦν τὰ Μέγαρα, αἱ
δυτικαὶ περιφέρειαι, ἢ Ἀκαρναν
ία, ἢ Λευκάς, ἢ Κέρκυρα. Ὁ
Καλλίας, με ἀθηναϊκὰς τριήρεις,
ἀπειλεῖ τὸν Παγασσητικὸν καὶ
συλλαμβάνει ἐμπορικὰ πλοῖα
αἰχμαλωτίζονται Μακεδόνες ἀγ
γελιαφόροι καὶ συλλαμβάνονται
κατάσκοποι.
Ἐστὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἤμπο
ροῦσε νὰ ὑπολογίσῃ πᾶ ἐπὶ τῆς
παθητικότητος τοῦ παρελθόντος.
Αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι δὲν ἀρ
κοῦνται πλέον κατὰ τὴν ἰσχυ
ρὰν ἔκφρασιν τοῦ Δημοσθένους,
νὰ ἐκερδίζου τὸν καιρὸν, πού
ἔνας ἄλλος φροντίζει νὰ κατα
στρέφῃ. Εἶχον πειραχθῆ πολὺ
ἀπὸ τὸν τόνον τῶν βασιλικῶν
γραμμάτων: «Διατελῶ ἐν εἰρή
νῃ με ἐκείνους πού θέλου νὰ
με ἀκούουν». Ὅταν τὸν Μάρ
τιον τοῦ 340 ὁ Δημοσθένης ἐτι
μήθη δημοσίᾳ με χρυσοῦν στέ
φανον εἰς τὰ Διονύσια, ὁ Μα
κεδὼν ἀντελήθη ὅτι θὰ ἔπρεπε
νὰ προσεβῆ εἰς ἀμειωτέρας
μεθόδους πρὸς ἐκπληροῦνται φα
νεράς.
Τὸ ἐπιμένον ἔτος κάμνει τὸ
ἐπιπορευτικὸν ἔτος Αἱ Ἀθη
ναὶ ἐπὶ τὸν στρατηγικὸν εἰς τὴν
κεροδοσιακὴν πρὸς τὰς πλῆ
θὺς τὰς πᾶσα τὸ χρησιμοπο
ιῶν τὸ ναυτικὸν εἶνε νὰ ζητήσῃ
βοήθειαν κατὰ τοῦ Δια
κείνου εἰς τὴν Περίνθον, πόλιν
τῆς Προποντίδος, καὶ εἰς τὸ Βυ
ζάντιον, πού θεωρητικῶς ἦσαν
σύμμαχοι τοῦ Φιλίππου. Ἀμφό
τεροι αἱ πόλεις ἀποκρούουν μι
αν ἀξίωσιν πού δὲν τὴν δικαι
ολογεῖ, κατὰ τὴν ἀντίληψίν των,
ἢ συναφθεῖσα συμφωνία. Ἡ ἀρ
νησις αὐτὴ εἶχε προσεφαληθῆ ἀ

ναμφιβόλως ἀπὸ τὸν Φίλιππον
καὶ ἦτο λαμπρὸν πρόσχημα διὰ
ν' ἀρχίσῃ ἡ πολιορκία τῆς Πε
ρίνθου.
Τὸ παιγνίδι ἦτο τολμηρὸν. Ἐξ
ἄλλου δὲν εὐρίσκαμεν πούθενά
— ὀλίγα εἶνε τὰ στοιχεῖα πού
κατέχομεν — ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἀ
πεπειράθησαν ν' ἀντιμετωπίσου
ν τὸ πλῆγμα εἰς αὐτὴν τὴν Περί
νθον τὸ Βυζάντιον, ἀντιθέτως,
μαγεύον ὅτι θὰ εἶνε ὁ δεύτερος
στόχος, παρέσχε τὴν ὑποστήρι
ξίν του. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο
ὁμως ἐνεφανίσθη νέος παράγων,
ὁ Μέγας Βασιλεὺς. Ὁ Φίλιππος
θὰ εἶχεν ἀσφαλὸς ὑπολογίσῃ αὐ
τὴν τὴν παρέμβασιν. Δι' ἄνδρα
ὅπως αὐτὸς, διαθέτοντα μυστι
κοῦς πράκτορας παντοῦ, ὁ ἐλ
ληνικός κόσμος ἦτο ὀβλιώσις οἴ
κος. Δὲν ἀγνοοῦσεν ὅτι περσικὴ
πρεσβεῖα εἶχε μεταβῆ εἰς Ἀθή
νας τῷ 344 — 343 καὶ ὅτι ἐ
γινε χλιαρώτατα δεκτὴ. Οἱ Πέρ
σαι ἀρχίζαν τὴν ἐποχὴν ἐκεί
νην νὰ ἐφαρμοζοῦν τὴν πολι
τικὴν τῶν ἀμφιταλαντεύσεων,
πού εἶχεν ἀσκήσει ὁ Φίλιππος,
ἐστρέφοντο δὲ ἀναγκαστικῶς
πλέον κατὰ τῆς Μακεδονίας, ἢ
ὁποία εἶχε γίνῃ τὸ ἐπιφοβότε
ρον κράτος τῆς Εὐρώπης. Ὁ
τρίτος Φιλιππικός συνέστησε ν'
ἀποσταλοῦν παντοῦ πρεσβεῖαι,
ἰδίως εἰς τὸν Μέγα Βασιλέα,
διότι καὶ αὐτὸς ἐνδιέφεροτο νὰ
παρεμποδίσῃ τὸν Φίλιππον νὰ γί
νῃ κύριος τῶν πάντων. Τὸ ἐ
πιτευχθὲν ἀποτέλεσμα εἰμπορεῖ
νὰ συνοψισθῇ οὕτω: Ὁ Μέγας
Βασιλεὺς ἀπέκρουσε τὰς πρὸς
αὐτὸν πρὸς τὴν Περσίαν καὶ
ἔβλεπε τὸν Διακείνῃ μετὰ τὸ
αστραταίαν του πληρώνου μισθο
φόρους, τοὺς ὁποίους θὰ διοι
κῆσεν ἕνας Ἀθηναῖος ἀρχηγός, ὁ
'Απολλόδωρος.
Ἡ Περίνθος ἐγείρετο ἐπὶ μι
κρὰς βραχῶδους χερσονήσου, με
ἀποτόμους κλιτύς πρὸς ὅλας
τὰς πλευράς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέ
ρος τοῦ ἰσθμοῦ, πού τὴν συνέ
δεε με τὴν ἡπειρωτικὴν ἑκτασιν
καὶ πού ἐφρασσεν ἕνα μέγα τεύ
χος. Ἀφοῦ ἐβλήθη ἐπὶ καιρὸν
ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ πολιορκητικὰ
μηχανήματα τῶν Μακεδόνων, τὸ
ἔρεισμα τοῦτο ὑπέκρινε, ὀπισθέν
του ὁμως ἐγένετο σείρα ὑπερ
κειμένων ἐδαφῶν, πού ἔπρεπε νὰ
κυριεύθου τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλ
λο. Ὁ Φίλιππος συνήντησε δυσ
χερεῖας εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ
αἰφνιδίως ἀπέσυρε τὰ στρατεύ
ματά του καὶ τὰ μετέφερε πρὸ
τοῦ Βυζαντίου.
Ἡ ἀπώλεια τῆς Περίνθου θὰ
ἦτο θλίβερά διὰ τὰς Ἀθήνας
ἢ ἀπώλεια τοῦ Βυζαντίου θὰ
τὰς ἐπέπραξε περισσότερον, διό
τι ἡ πόλις ἔκειτο εἰς σημεῖον,
ὅπως ἦτο δυνατόν νὰ παρεμ
ποδισθῇ ἢ ναυσιπλοῖα. Τοῦτο ἤ
νάγκασε τὸν Φίλιππον νὰ σπεύ
σῃ. Δὲν εἶχεν ὁμως εἰς τὴν διά
θεσίν του τὰ παντοειδῆ ἐφόδια,
τροφίμα, χρήματα, ὀλικά, πού
ἔχρημάζετο αἰετός. Μία πειρατι
κὴ πρᾶξις τοῦ τὰ παρέσχε. Πλη
ροφορηθεὶς ὅτι ὁ Χάρης ἀπουσί
αζε, ἀναχωρήσας νὰ συναντήσῃ
ἕνα Πέρσην ἀρχηγόν, ἀπέβιβα
σεν εἰς τὴν ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἀ
πίσπασμα καὶ ἐκυρίευσεν ἢ 180
ἐμπορικὰ σκάφη — ἐπρόκειτο νὰ
ἀποτελέσου ἡγομομην, ἐν τῷ
μεταξὺ δὲ ἐστάθμευον εἰς τὸ

Εὐβοίαν Βλ. Ν. 30 Νοεμβρίου 1927

(Αυτὸν δὲ)

στόμιον του Βοσπόρου - ἀνήκοιτα εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Ρόδον, τὴν Χίον, πόλεις τὰς ὁποίας ἐκπρόβην ἐχθράς, ὡς εὐνοῦσας τὴν ἀντίστασιν τοῦ Βυζαντίου. Τὰ φορτία ἐθεωρήθησαν ὡς καλῶς κοικωθέντα ἀπέφερον εἰς τὸν Φίλιππον 700 τάλαντα, ὡς καὶ σημαντικὴν ποσότητα σίτου καὶ δερμάτων, τὰ δὲ διαλυθέντα σκάφη ἔβωσαν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ πολιορκητικὸν ὄλικόν των.

Οἱ Ἀθηναῖοι διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν περὶ τὴν ἐπιβουρὴν καὶ ὁ Φίλιππος τοὺς διεβέβασε περίληψιν τῶν παραπάνω του. Μετὰ τὴν ἀνάγκασιν τῆς ἐπιστολῆς ποῦ ποῦ περιεῖχε τὰ παραπάνω αὐτά, οἱ Ἀθηναῖοι ἐψήφισαν ἕνα κείμενον συνταχθέν ἀπὸ τὸν Δημοσθένη. Ἡ στήλη, ὅπου ἦτο χαραγμένη ἡ συνθήκη μετὰ τὸν βασιλέα ἐπρεπε ν' ἀνατραπῆ καὶ ἡ πόλις ἐπέσπευσε τὰς προπαρασκευὰς πολέμου. Ὁ ἀκούρατος ὁδηγὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλεγείς ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ, ἐπέτυχεν νὰ ψηφισθῆ διάταγμα, τὸ ὁποῖον καθίστα πλεόν ἀποτελεσματικὴν τὴν τριηραρχίαν διὰ μεταρρυθμίσεως τῶν «συμμοριῶν», τῶν ὁμάδων αὐτῶν πολιτῶν, ποῦ ἦσαν ἐμπορευσιμῆς μετὰ τὴν συντήρησιν τοῦ στόλου. Ἐφεξῆς ὄχι μόνον οἱ πλουσιώτεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔχοντες μετρίαν περιουσίαν ἐπρεπε νὰ συνεισφέρουν διὰ τὸν στόλον, καθέννας ἀναλόγως μετὰ τὰ μέσα του. Ὁ Χάρης διετάχθη ν' ἀπαλλάξῃ τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τὴν πολιορκίαν κατόπιν ἀρίθθησαν μετὰ ἐνισχύσεις, ὁ Φωκίων καὶ ὁ Κηφισσοφῶν, καπέλευσαν δὲ καὶ οὐμιαστικὰς κινήσεις, ποῦ διετήρησαν τὴν ἀνεπιβουρῆσιν τοῦ Στεναίου. Μίαν νύκτα ἀθροιστῆν ὁ Φίλιππος ἐρηφικινδύνειυσεν ἔφοδον, τὴν ὁποίαν ἐπρόδωσαν αἱ ὀλιγαὶ τῶν κυνῶν. Ἐγκατέλειψεν ἀμέσως τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἐπέτυχεν νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του μετὰ τὴν ἐπιστολὴν, ἀπειθυνομένην τάχα πρὸς τὸν στρατηγὸν τοῦ Ἀντίπατρον καὶ ποῦ ἐφρόντισεν νὰ πῆσῃ εἰς χεῖρας τῶν Ἀθηναίων. Μετὰ τὸ τέχνασμα αὐτὸ κατάρθωσε ν' ἀποσύρῃ τὸν στόλον του, ὁ ὁποῖος, ἀπερχόμενος, ἐπροέβηνσε σοβαρὰς ζημίας εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Χερρονήσου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν του, τὸν ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον ἐνὸς Σκύθου βασιλέως, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχεν ἀρνήσῃ βοήθειαν κατὰ τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἐνῶ διήρχετο ἀπὸ τὴν γῆραν τῶν Τριβαλλῶν, προσεβλήθη ἀπὸ τοὺς βαρβάρους αὐτοὺς πληθυσμούς, ποῦ τοὺς παρακινούσεν ἡ δίψα τῶν λαφύρων βαρύντατα τραυματισθείς, μετὰ πολὺν κόπον διέφυγε μετὰ τοὺς ἀνδρες του. Ἡ μοῖρα του ὁμοῦ δὲν ἦτο νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰ πληγμάτα ξένης χειρός.

Ἡ εὐθυσία ἐπροκάλεσεν Ἐξαιψιν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅλα ἐφαίνοντο πράγματι ὅτι ἐτελείωναν αἰσίως, ὁ Φίλιππος δὲν ἦτο ἀήτητος καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῆς μικροτέρας προσταθείας ἐπρόκειτο νὰ θριαμβεύσουν. Ἐν τούτοις, ἐκεῖνοι ποῦ ἐσκέπτοντο, ὁρθὰ δὲν ἐβλέπαν τὰ πράγματα μετὰ τὴν ἀσφάλειαν. Χωρὶς ἀμφιβολίαν ἐφαίνετο, ὅτι εἶχον σωθῆ τὰ Στενά καὶ αὐτὸ ἦτο σημαντικόν. Ἦπληξαν ὁμοῦ λόγοι νὰ ὑποπτευθοῦν μίσην εἰς

τὴν διπλῆν αὐτὴν ἐπέμβασι ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου, ὕπρχε κάποια πονηρία. Ἦτο φυσικὸν νὰ εἴπῃ ὁ Μακεδὼν τὰ δικτύα του εἰς τὰς ἀκτὰς αὐτάς, ἀφοῦ τὰ ἀποφορτία, ποῦ διήρχοντο ἐκεῖθεν ἀπετελούσαν διὰ τὰς Ἀθήνας ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν σημαίνει ὅτι εἶχε παρατηρῆ κάποια γρήγορα τῶν σκοπῶν τοῦ προτοῦ Βυζαντίου καὶ εἶχεν ἀποσυρῆ πρὸς βορρᾶν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ λησμονηθῆ ἐνῶ ἀπλῶς εἶχεν ἀποτύχη καὶ δὲν εἶχεν ἡττηθῆ.

ἤθεσαν ὅτι ἦτο Ἰκανὸς νὰ ἐμφανισθῆ ἐσφικὰ εἰς ἄλλο σημειον, ἀλλὰ ποῦ καὶ τότε; Μήπως προητοιμασε τίποτε κρυφά;

στράν. 10.10' μ.μ. Χορδαία. 10.30' μ.μ. Λαϊκὰ τραγοῦδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ δωμάτιον.

ΒΟΥΛΟΥΡΕΣΤΗ [186 κ. χ. 550 μ.] 6 μ.μ. Πιάνο. 7 μ.μ. Συμφωνικὴ τοῦ μαρσιέως. 8.30' μ.μ. Μία ὄπερα. 11.35' μ.μ. Μουσικὴ χορὰ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ [1823 κ. χ. 385 μ.] 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ρευμανικῆς μουσικῆς. 10 μ.μ. Χορδαία.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 1ον [Μιλάνου, Τουρίνου, Γένοια, Ρώμης 2ος]. 6.15' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγοῦδιῶν. 10 μ.μ. Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν ὁμοίων τῆς ἡμετέρας. 11.20' μ.μ. Ἐσφικὰς μουσικῆς χορᾶς.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ 2ον [Παρισηνῆς, Νεάπολης, Ρώμης 2ος]. 9.50' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὴν διεθνοῦσιν τοῦ Μοναχίου, συνέχεται μουσικὴ χορὰ.

ΛΕΪΪΑ [1785 κ. χ. 382 μ.] 8.10' μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ. Ὀρχήστρα καὶ χορδαία. 9 μ.μ. Στρατιωτικὰ ἀπὸ τῶν ἰσπανικῶν. 11.20' μ.μ. Ἐσφικὰς μουσικῆς χορᾶς.

ΜΟΝΑΧΟΝ [1200 κ. χ. 409 μ.] 8.10' μ.μ. Ἐσφικὴ μουσικὴ. 8.10' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία τῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ - ΡΑΝΤΙΟ [182 κ. χ. 1648 μ.] 7 μ.μ. Ἐσφικὴ μουσικὴ. 10.30' μ.μ. Πιάνο. 11 μ.μ. Γαλλικὰ τραγοῦδια, συνέχεται δίσκοι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ - Π. Τ. Τ. [1895 κ. χ. 432 μ.] 8.30' μ.μ. Πιάνο. 8.45' μ.μ. Τραγοῦδια. 12.45' μ.μ. Τραγοῦδια.

ΠΡΑΓΑ [1638 κ. χ. 470 μ.] 3 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγοῦδια. 8.25' μ.μ. Ἐσφικὴ μουσικὴ. 9.5' μ.μ. Συμφωνικὴ τοῦ καλλιῶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Σμιτῶν.

ΡΩΜΗ [1713 κ. χ. 420 μ.] 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τῶν διεθνοῦσιν τοῦ Πρεβιτάλι. Ὀρχήστρα καὶ χορδαία.

Τὴν ὥρα ποῦ ἡ Μαρία ἐπρογενεμάτιζε μετὰ τὴν κόρας τῆς καὶ τὸν πεθερὸν τῆς, ὁ Πιέρ εἰσοικουβέντιαζε φιλικὰ μετὰ τοὺς συσπόμενους τοῦ στό μίγαρον τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δαντῶν. Τοῦ ἀρεσαν αὐτὲς οἱ συναντήσεις ὅπου οἱ ἐπιστημονικοὶ ἐμιλοῦσαν γιὰ τὸν διπλοκό τους κόσμον. Ἡ συνομιλία ἐστρέφετο γύρω ἀπὸ τὰ δυστυχῆματα ποῦ συμβαίνον στὰ ἔργα ὁποστήριξι του γιὰ ἕνα ὁμοῖο περιορισμὸν τῶν κινδύνων. Κατὰ τὴς δύομισι, γελαστὸς ἐσφικῶς, ἀποκαίρηται τοὺς συνασφόμενους τοῦ καὶ ἀντιπλάζε γειασφῶσαν μετὰ τὸν Ζάν Περρεν, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐπισφανεστησῆ τὸ βράδυ. Καὶ ἀνοίγοντας τὴν μεγάλη του ὀμπρέλλα, ἐβῆκε στὴ νεροποντὴ καὶ ἐσφάβηκε πρὸς τὸν Σηκούανα. Ἀπολούθησε τὴν ὁδὸ Ντωφιν, ἡ ὁποία ἀντιπλάζε τὴς κραυγῆς τῶν ἀμαελητῶν καὶ τοὺς στραγγυῶς θορόβους τῶν τράμ. Ἀυτὴ ἡ παραμορφωμένη λεωφόρος τοῦ παλαιοῦ Παρισηνῆς ἦταν ἀπελπιτικὰ ἀνεπαρκῆς γιὰ τὴν τροχία καὶ περὶ κινήσι ποῦ ὑπηρετοῦσεν. Μονάχα δύο σειρῆς ὄχημάτων ἐχωροῦσαν νὰ περάσουν καὶ γιὰ τὸ πλῆθος τῶν πεζοπόρων ἐκείνη τὴν ὥρα τοῦ ἀπογευμάτος τὸ πεζοδρόμιον ἦταν πρᾶδὸ στενὸ. Ὁ Πιέρ ἐξ ἐνοστήκου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἕνα πέρασμα. Ἐβῆκε πρὸς ἐπὶ τὸ πλάκωτρον τοῦ πεζοδρόμιον, πότε στὸ ὄρομον τοῦ ἀνομοῦ βῆμα ἀνθρώπου ἀποσφόμενου σὲ λογισμῶς. Τὸ ἀπογευμάτιζο τότε, μετὰ τὸ βλεμῆσθαι τῶν ἀφρημένων, ὁποῖο περὶ ἑκατὸν ἑκατῶν τῶν ὁμοίων. Ἐπηρεματοῦσεν ἕνα ὁμοῖο πρᾶδὸ ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ πίσω ἀπὸ ἕνα κλειστὸ ὄχημα ποῦ ἐπροσφάροσεν ἀρῶν πρὸς τὴ Νέα Γέφυρα. Στὴ γωνία τοῦ δρόμου καὶ στὸ Καὶ ὁ θόρυβος ἦταν ἐντονοῦς ἕνα τράμ ποῦ ἐπῆγε πρὸς τὴν Πλατεῖαν Ὀμονοίας ὁμοῖα εἶχε περῆσθ κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ. Καθῆτως πρὸς τὸν δρόμον του, ἐπρόβαλεν ἀπὸ τῆ γέφυρας ἕνα βαρὺ ὄχημα συρόμενον ἀπὸ δύο ἄλογα καὶ ἐμπῆκε στὴν ὁδὸ Ντωφιν μετὰ τροχασμῶ. Ὁ Πιέρ ἤθελε νὰ διασφίξῃ τὸ δρόμον καὶ νὰ φθάσῃ στὸ ἀντικρινὸ πεζοδρόμιον. Μετὰ τὴν ἐσφικὴν κινήσιν τοῦ ἀφρημένου ἀνθρώπου, ἐγκατέλειψε τὸ καταφύγιον τοῦ

κενὴ ἀκρίβεια τῆς πώστατος μετὰ τῶν ἐμπεκραινεν ἰλ Πιέρ ἀπεπερῆσθ νὰ ποῦ τὸ στήθος τοῦ ἀποῖον ἐσφικὰ ὁμοῖο. Τὸ ὄδοσφωρμα ἦταν Πιέρ ἐγλύστρησε. Ἐσφικῆς ἀκούσθησαν: ὁ Πιέρ σφῆ κατὰ ἀπὸ τὰ περῶν ἀλόγων. «Σου!» ἐφῶναζαν οἱ μαελητῆς ἐτράβη ἀλλὰ τίποτε. Τὰ ἀέξαν τὸ δρόμον τοῦσαν πεσμένους χᾶμῶνος καὶ ἀσφικῶς. Ὁ πῆξεν, οὔτε ἐκινήθη του πέρασεν ἀνάμει δὲ τῶν ἀλόγων γιὰ τὰ ἐγγύσων καὶ ἐπὶ ἀπὸ τοὺς δύο μπροχῶς τοῦ ὄχηματος ἦταν συνητῶν. Ἄλλο ἄδικος, βάρους ἐξηνέχιζε τὸ δρόμον τοῦ ἀκόμη ἀτιμῆς. Πίσω τροχὸς συνητῶσεν ἐμπεδίσων, τὸ νέτρωψε: τὸ κεφάλι οὐρὶ.

Ἀστυνομικοὶ ἀνζεστὸ πτᾶ Ἐσφῆμαξία, ὁ κανδὲν ἤθελε νὰ βάλῃ του πτᾶμα λασπωτῶμένο. Πλῆθος ὄλικὸ ἐπολιορκούσε ἄχημα. Κραυγῆς μαοῖο κατὰ τοῦ ὄχησῶν δρᾶστου τοῦ ἰσπανικῶ. Ὁ Πιέρ ἀπὸ σταματήματα ὁ ἕνα νεκρὸς μετεφέρεθῃ ἀπὸ ἀστυνομικὸν πρᾶδὸν ὄχημα. Ἡ τῶν περῶν ἐπὶ τῆς ἰσπανικῆς ἦταν ὁ Πιέρ Κηγῶνα ἐδὲ πλασιᾶσθνομῖα ἀναγκάσθηκε τρᾶ προστασίας γιὰ τὸν ὁποῖον ἀπειλογρόθοι. Ἐνας γιὰ σὲ τὸ πρόσωπο, ἐρῶνον τραῦμα τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου. Σὲ λίγο, μετὰ τὸ ἀστυνομικὸν τιμῆς διοικτῆ καὶ τοῦ τμήμα ἐκείνου ἠθάγ ἐργαστηρίου οὐρὶ ποῦ ἐπεταίξε ἐηλάττην τοῦ ὁποῖο καὶ προημένο πρᾶδὸς πῆξεν ἀκρυσμένο, ὡς τῶν τοῦς δύο ἔ

...εστι η Βασιλεία κ' έκεινη δέν έφαί...
...» Όχι, δέν έγγελά...
...μπορούσε να γελα...
...ους. "Απλούστατα:
...Ιησούς, κατά την
...πρωσιν του γλαφυ...
...ρσκου, δυό γλώσσ...
...σαν του χρόνου και
...της αιωνιότητος,
...οι άνθρωποι όμι...
...μίαν — την γλώσσ...
...ου. Γι' αυτό υπάρ...
...συνεννοησία μεταξύ
...αι του κόσμου—του
...φίλων του και του
...έμπαικτών του. Θά
...ή συνεννοησία αυ...
...νον! Ποτέ! Μόνον
...τοποική ή υπόσχε...
...δ, όταν έλθη ή βα...
...τότε μόνον ή συνεν...
...έλθη. "Εως τότε οι
...ιούδ, οι δέ θά έμι...
...ρωτοί θά κάιουν έ...
...λαμπάδα των μυτι...
...ν, οι δεύτεροι θά
...γύρω των τόν καυ...
...της άπογοητεύ...

...ά εκ... και ή ση...
...νάμεσα στις φω...
...: έλπίδες και στην
...γοήτευσι! "Αν επί...
...στε θά έλθη ή βα...
...ού, όπως ακριβώς
...αζέυεται όλη ή δύ...
...ά σύννεφα σιγα-σι...
...ει έξαφνικά. "Ετσι
...αις του Θεού ανα...
...βηδών μέσα στούς
...αν ολοκληρωθή θά
...όλη της την μεγα...
...στη ή πεποισθη...
...το ίκτιν να αλλά...
...της σημερινής αν...
...θα έσθουν βάρη
...κδηλώσεις της βίας
...ς και θά έπιημύ...
...οί καρποί της έλευ...
...γάτης. Θά έστα...
...μα των πολεμικών
...θά έπνεε παντού
...δημοιουργικής ει...
...Αν έπιθούριζε βα...
...αλαμπουργημένη γε...
...ταλα — μέ αιωνίως
...έλθετο ή βασιλεία

N.
...ΠΙΚΗ Μόνον με 1500
...δρ. εις μνη...
...είας δόσεις
...έντός τριμήνου, παρά
...και πεπερασμένης Κας
...Πολυώνται και ΠΑ...
...0 δρ. Πραξιτέλους 26.

ΦΙΛΗΔΩΝΗ και ΦΙΛΟΔΟΞΗ!
...τον πλουτο και τις εύκολες χαρες της
...για να τις αποκτήση δέν έδίστασε να
...Η ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ!
...ΣΕΝ ΟΛΑ! Κυλιστηκε στη διαφθορά!
...μια μέρα ή τραγική πραγματικότης
...ησε και είδε το βάραθρο που άνοιγόταν
...της, θέλησε να το ξεφύγη! Μά ήταν
...ή μοίρα της ΕΜΜΑΣ ΜΠΟΒΑΡΥ, της πειθ τρα...
...αίος του μεγάλου συγγραφέως

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

1937... 26 1937

12ον.— ΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΑΓΟΥΣΑ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ

Όμοια λύσις δέν ήταν καθόλου
...δοξος, ούτε διά την Σπάρτην,
...ούτε διά τας "Αθήνας. Όταν ο βα...
...σιλεύς επέτυχε να του δοθή ή προ...
...εδρία των πυθικών άγώνων, που
...έπέκειντο, οι δύο πόλεις ήρήθη...
...σαν να στείλουν εις αυτούς την
...προσβείαν των. Διά την Σπάρτην
...ή άρνησις άφείλετο εις άπλούν
...πέσιμα. Δέν συνέβαινεν όμως τό...
...ιδιον και με τας "Αθήνας όπου
...ή αίτησις του Φιλίππου να ανα...
...γνωρισθή ως μέλος του άμφικτι...
...ονικού συνεδρίου έπροκάλεσεν ά...
...ληθινήν συγκίνησιν. Ό Αισχίνης
...έφαινετο ευνόων την άξίωσιν
...του Μακεδόνα, αλλά τον ήνάγκ...
...κασαν να σιγήση και μία μερίς
...έφαινετο διατεθειμένη να επιδιώ...
...ξη την ρήειν και άπεφασίσθη να
...όχυρωθούν ο Πειραιεύς και τά
...σύνωρα. Την κρίσιμον αήτην σιγ...
...μην ανέλαβεν ο Δημοσθένης τόν
...άχριστον ρόλον να διμύση ό...
...πέρ της ειρήνης. "Ητο γλώσσα
...νεά δι' αυτόν, αλλά ίσως δι' αυ...
...τό πειστικώτερα. "Ηθελαν οι "Α...
...θηναίοι να έκτεθούν εις την τύ...
...χην των Φωκείων; "Όσοι ισχυρί...
...ζονται ότι εινε άμφικτιόνες, έλε...
...γε, εινε εις θέσιν, εάν τό θέλου...
...να εξαπολύσουν κατά των "Αθη...
...νών νέον ιερών πόλεμον. "Ας μη
...τοξ δίσταμεν κμμίαν πρόφα...
...σιν. Ναι, ή ελληνη μάς επιβάλλει
...καταναφορής, εδωθήτε, άλλας,
...τας οποίας δέν αναθεωρείτε.

Και αι "Αθηναί υπέκυψαν έ...
...ζέλεξαν δύο αντιπροσώπους εις
...τό ιερών των Δελφών, μη θέλου...
...σαι, συμφώνως προς τας συμβου...
...λας του μεγάλου ρήτορος, «να
...έμπλακούν εις πόλεμον εναντίον
...δλων διά την οικίαν των Δελ...
...φών!» Της ειρήνης ή μάλλον της
...έχειριρίας αυτής όλοι είχαν ά...
...νάγκην, όλοι όμως την έκριναν
...έπισφαλή...

Δέκα τρία έτη ακριβώς είχαν
...παρέλθη από της αναρρήσεως
...του Φιλίππου και ο βασιλεύς εί...
...χεν ήδη προχωρήση μακράν από
...την βάση του προς άνατολάς και
...προς νότον. Υπεργόρευε διατα...
...γας εις πολλούς "Ελληνας και
...εφόβιζεν άλλους. Του ήτο έν τού...

...τους αναγκαίον ν' άφήση τά
...πράγματα να ήρημίσουν, διότι,
...όπως πληροφορούμεθα από ένα
...έγγραφον που δέν ήτο γνωστόν
...κατά τόν παρελθόντα αιώνα, ή
...έμπλοκή του Φιλίππου εις την
...Έλλάδα είχε άφύπνιση μερικώς
...έλπίδας εις τους βορείους γείτο...
...νάς του, ο δε βασιλεύς των "Ιλλυ...
...ριών άπειλοόσεν εκ νέου την Μα...
...κεδονίαν. "Επρεπε να καταπολε...
...μηθι και να καταδιωχθή εις μί...
...αν άγρίαν μάχην έτραυματίσθη...
...εντακάσοι έταίροι της βα...
...σλικής συνοδείας, ο δε Φιλίππος
...έβλήθη διά λόγχης. Οι Τριβαύ...
...λοι, κατέγοντες την σημερινήν
...Βουλγαρίαν, δέν έδειχναν άγα...
...θωτέρας διαθέσεις, τό απέδει...
...ξαν δε όλίγον βραδύτερον δ...
...ταν ο Φιλίππος επέστρεφεν από
...τους Σκυθας, επέτέθησαν εναντί...
...ον του κατά την διέλευσιν του
...ο ήππου του έφρονέθη και ο ίδιος
...έτραυματίσθη εις τόν μηρόν. «Τό
...βλέπετε, εκραύαζεν ο Δημοσθέ...
...νης, δέν εινε άσάφους!»

Εκτός τούτου, ο Φιλίππος είχε
...να σπουδαίον έλοκληρον έρ...
...χοι, αφοσιώσας, οργανώσας,
...μετέφερον πληθύνοντα από
...τάς κεντρικώς και τας Χαλ...
...κιδικώς και της Θράκης. Αποτέ...
...λεσμα τούτου ήτο να προσελκύ...
...ση εις την ασλήν του καλύτε...
...χας και σιγηρούς και να επι...
...σάρχησιν έτσι τόν ελληνικόν γα...
...ρακταρις του κράτους του. Εις
...την Θεσσαλίαν έπέστρεψε την μο...
...φήν του πολιτεύματος ή χώρα
...διηρέθη εις τέσσαρας τετραρχί...
...ας, υπό διακίτητα έξαρτομένους
...από τόν βασιλέα, ονομασθέντα Ι...
...σάβιον άρχοντα, πραγματικών
...κυριαρχον και εις τας τέσσαρας
...και διαθέντα τόν στρατόν και
...τά ταμεία. Η χώρα καθίστατο έ...
...τοι είδος προεκτάσεως της Μακε...
...δονίας, μια προχωρημένη άφρη...
...ρία διά τας μελλοντικάς επιχει...
...ρήσεις. Διότι ή ειρήνη του 346 έ...
...σημειώνει άπλως την διακοπήν
...των φανερών έξθροπραξιών έτσι
...την έννουσαν έκατέρωθεν αι
...μηχανογραφία ήμπορούσαν να έ...
...ξακολούθησούν.

Ό Δημοσθένης, συνεπής προς
...εαυτόν, έκρινεν άπαραίτητον, έν
...ανάμονη των προσεχών συρράξε...
...ων, να συντήρη εις τας "Αθήνας
...τό ελκρινές ή μισθαρνον κόμμα,
...που έξεδήλωνε τόσοσιν μεγαλοψυ...
...χίαν εναντι του βασιλέως της Μα...
...κεδονίας. Ό πλέον εξημεμένος ά...
...πό τους πατριώτας, ο Υπερείδης,
...κατήγορος τόν Φιλοκράτην, ο ό...
...ποίος έλαβεν αύθορμητως την ό...
...δόν της έξορίας ή έπίθεσις κατά
...του Αισχίνη, έγινε από άνδρα
...με διεφθαρμένα ήθη, τόν Πικρο...
...χον, του οποίου ούτω επέτυχε την
...καταδίκην ο κατηγορούμενος ή
...άπόπειρα έπρεπε να έπαναλήθη.
...Έν τώ μεταξύ ή κυβέρνησις εί...
...χεν έπαναλάβει την αίτησιν της
...όπως ο Κερσοβλέπτης περιλήθη
...εις την ειρήνην ο Φιλίππος όμως
...ούτηρέν άμετάπειστος.

Προσθήεται φωτοσύν, ότι τό κ...
...άν ηχηματικόν προέβλημα λ...
...α

...Ο Φιλίππος ήρχισε να προπα...
...γανδίζη εις την Πελοπόννησον, ό...
...που οι Σπαρτιότατοι έβλεπαν με
...δυσάρεσκεσαν ότι τό "Αργος, ή
...Μεσσήνη και ή Μεγαλόπολις εί...
...χον έφοδιασθή με χρήματα και
...μισθοφόρους από τόν βασιλέα.
...Έκλήθησαν να μείνουν ήσυχoi
...και να μη άσχολούνται με τους
...γείτονας. «Εάν εισέλθω εις την
...Λακωνίαν θά καταστρέψω την πό...
...λιν σας». Οι Λάκωνες άπήνησαν
...με τόν γνωστόν λακωνικόν τρό...
...πον των εις την υπερροπτικήν ά...
...πάντησιν: «Εάν...». Ό Δημοσθέ...
...νης, βλέπων καλλίτερον τόν κίν...
...δυνον, ήρχισεν έκστρατείας εις ό...
...λόκληρον την χώραν, έξορκίζον...
...τά κράτη να άναζητήσουν σπύρι...
...γμα εις την "Αττικήν και όχι εις
...τόν Φιλίππον. Έγενώθη όμως ύ...
...πόνοια εις αυτούς από την συνεν...
...νόησιν, ή όποία είχε έπιτευχθή
...εκ νέου μεταξύ "Αθηνών και Λα...
...κεδαίμονος τό μόνον που κατάρ...
...θωσε να έπιτύχη ο Δημοσθένης,
...ήσαν τά παράπονα του βασιλέως,
...διότι διεκίηρυξεν ότι αι μακεδο...
...νικαί ύποσχέσεις διαρκώς παρε...
...βιάζοντο. Ό βασιλεύς, έλεγεν ο
...ρήτωρ εις τους συμπολίτας του
...εις τόν δεύτερον Φιλίππικόν του,
...τόν όποιον είχαν έκφανήσει τότε,
...θέλει ν' άπομώσση την πόλιν
...σας, διά να την κατακτήση κα...
...τόπιν εύκολώτερον. Ό Φιλίππος,
...έπιθυμών να προκάλεση έντελώς
...άλλοιαν έντύπωσιν, ήρχισε να δεί...
...κνυται φιλόφρων. Η Δήλος έπέ...
...δίδωκε ν' άποτινάξη την αθηναί...
...κήν ήγεμονίαν και άπέταθη προς
...τους άμφικτιόντας, αλλά τό άμφι...
...κτιονικόν συνέδριον έκρινεν ότι
...είχεν άδικον και έλυσε βεβαίως
...την διαφοράν, από συμφώνου ό...
...μας με την βασιλικήν θέλησιν.

Όλόν τον κατόπιν ήλθεν εις "Α...
...θήνας πρεσβέτα υπό τόν Πύθωνα
...του Βυζαντίου. Ό σημαίνων αυ...
...τός ρήτωρ έβεβαίωσε ότι ο Φι...
...λίππος δέν είχε ποσώς τά έχθρι...
...κά αισθήματα που του άπέδιδε
...τό εθνικόν κόμμα. Μετανοούσε
...διά τους όρους της συναρθείσης
...ειρήνης: "Ε! λοιπόν! οι όροι που
...έγινον γίνη δεκτοί κακώς, θά ήμ...
...πορούσαν ν' αναθεωρηθούν. Ό
...χειρότερος ήτο ο επιβάλλον την

**διατήρησιν του ύφισταμένου κα...
...θεστώτος. "Ας άντικατασταθί,**
...συνέστησεν έν μέλος της έκκλη...
...σίας, με τόν όρον αυτόν: «έκα...
...στος θά λάβη ό τι του άήκειν.
...Τούτο μετέβη να προτείνη μια ά...
...θηναϊκή πρεσβεία, έχουσα επί
...κεφαλής εναν άρμητικόν πατριώ...
...την. Ούτω θ' άπεδίδοντο ή "Αμφί...
...πολις, ή Ποτιδαια και ή Καρδία»
...έπί πλέον ή αναθεωρηθησομένη
...ειρήνη θά επεξετεινέτο εις όλα
...τά ελληνικά κράτη—και εις τόν
...Κερσοβλέπτην—με άμοιβαίας έγ...
...γυήσεις κατά πάσης έπιθέσεως.
...Νά έφαντάσθησαν ότι ο Φιλίππος
...θά απέδεχέτο ποτέ παρρησίας ά...
...ξιώσεις; Η συζητήσις δέν παρε...
...τάθη.

Έν τούτοις ο βασιλεύς δέν ή...
...θελε καθόλου να νομίσουν ότι εί...
...χε θιγή από τό διάβημα είχε ει...
...δικούς λόγους να κάμη ύπομο...
...νήν και να συνεχίση τας προσπα...
...θείας του όπως προσεταιρισθή
...την μερίδα της αθηναϊκής κοινής
...γνώμης, την όποιαν είχε κατορ...
...θώση να κολακεύση και ν' άπο...
...κοιμίση. Επεν ότι ήτο έτοιμος να
...σεβασθή την άνεξαρτησίαν των
...κρατών που είχαν μείνη έξω από
...την συνθήκην του 346 και να δε...
...χθή διατηρίσιν δι' όλας τας ειδι...
...κάς περιπτώσεις. Είχε προκλήθη

είας ἐξ αιτίας μιάς νησίδος, της Ἄλωναρος, κειμένης πρὸς νότον της Λήμνου, ἀρπαγείσης παρά πειρατῶν ἀπὸ αὐτοῦ, παρά τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος, μεγαλόψυχος, ἀνήγγελλε τὴν πρόθεσιν του νὰ τὴν «δώρῃσιν» εἰς τοὺς πρῶτους κυρίου της—οἱ ὅποιοι ἐδέχοντο ὅμως μόνον «ἀπόδοσιν» καὶ ἀπέκρουσαν τὴν διατίτησιν. Ἡ προσφορά τοῦ βασιλέως ἦτο εὐλικρινής; Ἐνὲ δυνάτῃ ἡ ἀμοιβασίς του ὅπως μοιρασθῆ με τὰς Ἀθήνας τὴν κυριαρχίαν εἰς τὸ Ἄρχιπέλαγος.

Ὅλοι οὗτοι αἱ μάταιαι ἐριδίες εἶχον ὡς ἀποτελέσματα ν' αὐθιγῆ σημαντικῆς ἢ ἐπιρροῆ τοῦ Δημοσθένους. Μετὰ τοὺς ἀλλεπαλλήλους Φιλίππους τοῦ κατέφερεν κατὰ τῶν δυστροποῦντων ἐγκεφάλων ἐπιχειρήματα—ὄγκολίθους. Δευτέρα δίκη διεξήχθη κατὰ τοῦ Αἰσχίνου, κατηγορουμένου ὅτι ἐδωροδοκῆσθαι ὅταν εἶχε μετὰ ὡς πρῶτος; ἔλλειπει ὅμως σαφῶν ἀποδείξεων, ὁ κατηγορουμένος ἐπέτυχεν ἐλαφρῶν πινυγῶν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ ἐπιρροή του, ὡστόσο, εἶχεν ὑπόνομευθῆ ἐπεχειρήσας νὰ πείσῃ ὅτι ὁ Φίλιππος ἐπρόκειτο τῶρα νὰ φεισθῆ τῶν Φωκῶν τοῦ ἀπήντησαν ὅπως ἐπρεπε τὸς ἐπίσειε πάντως νὰ πληρώσουν τὸ χρέος τῶν δι' ἐπανορθώσεως, χωρὶς ἀργοπορίαν ἢ ἀναβολῆν.

Ὁ Φίλιππος ἔπειτα ἀπὸ τρία ἐτη ἐγκαινιάζει νέαν τακτικὴν, τὰ πλῆγματα. Ἐάν δὲν ἐπιβαίνει αὐτὸς προσωπικῶς, τὰ ὄργανά του ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμοῦ του. Εἰς τὴν Ἠλιδα τὸ μακεδονικὸν κόμμα, ὑποστηρικτικῶν ἀπὸ ἀνδρῶν ἐξ Ἀρκαδίας, καταλαμβάνει τὴν Ἠλέουσαν καὶ φράζει τοὺς ἀντιπάλους του. Εἰς τὰ Μέγαρα δύο ὄπαδοί του, ὑποστηρικτοί ἀπὸ μισοφόρους, ποὺ ἐπλήρωσαν ὁ βασιλεὺς, προσπαθοῦν νὰ κάμουν τὰ ἴδια αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ κίνημα ἀποτυχάνει. Ἀθηναϊκὸς στρατὸς κατέλαβε τὸν λιμένα. Ὁ Δημοσθένης ἐπιτυγχάνει μίαν συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων. Εἰς τὴν Εὐβοίαν γίνονται ἄλλα κινήματα μετὰ περισσότερον τρόπον του, ὁ Φίλιππος προχωρεῖ πρὸς νέας διευθύνσεις. Εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐκθρονίζει τὸν Ἀρύββαον, βασιλεῖα τῶν Μολοσσῶν, τὸν ὁποῖον διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς τῆς Ὀυμπιάδος, Ἀλέξανδρος. Ἀπεικεῖ τὴν Ἀμβρακίαν καὶ τὴν Λευκάδα κτήσεις τῶν Κορινθίων οἱ τελευταῖοι ὅμως βοηθοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους ὁ Φίλιππος δὲν ἐπιμένει. Αἱ Ἀθήναι ἀπαντοῦν συνάπτουν ἢ ἀσφίγγουν δεσμοὺς φιλίας εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τὴν Μεσσηνίαν, τὴν Ἀχαΐαν, τὴν Μεγαλοπολιν, αἱ ὁποῖαι ἐν ταῦτοις ἔχουν ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τοῦ Φιλίππου. Ἡ γενικὴ κατάστασις γίνεταί λίγον χαώδης. Περιπλέκεται περισσότερο ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν, ἀπερῶντων εἰς ἔκτασιν, ἀλλ' ἔταίμου πλέον νὰ διαλυθῆ. Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Φοινίκη, ἡ Κύπρος, σατραπείαι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διεφύεσαν διαρκῶς περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως. Ἐλληνες σχεδὸν παντοῦ, ὅπου ἦσαν μυστικῶς ἐξεγέρσεις, ποὺ ἄλλοι Ἕλληνες εἰργάζοντο διὰ λογαριασμοῦ του νὰ καταστειλοῦν.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν φαίνεται ὅτι αἱ Ἀθήναι ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ποῦ ἐπρότεινε ὁ Δημοσθένης ἀμοιβαίως. Ἡ ἐπιβίβασις. Ὁ Φίλιππος δὲν ἠμποροῦσε νὰ μείνῃ μακρὰν ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ, εἶνε δὲ χαρακτηριστικὸς ἕνας ὑπαινιγμὸς τοῦ ἀντιπάλου του: ἐκυκλοφόρει ἡ φήμη ὅτι μακεδονικὴ πρεσβεία εἶχε μεταβῆ εἰς Σοῦσα. Ἀργότερον ὁ Δαρεῖος III, γράφων εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, ἀνέφερε μίαν συμμαχίαν συναφθεῖσαν μετὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου. Ἀγνοοῦμεν ὅλας αὐτάς τὰς διαπραγματεύσεις: ἔάν τὰς ἐνυπνίζαμεν, θὰ μᾶς εἶχαν πιθανώτατα δείξῃ, μετὰ νέα παραδείγματα, τὴν ἰκανότητα τοῦ Φιλίππου νὰ ἐτοιμάζῃ παντοῦ εὐκαιρίας καὶ θύρας ἐξόδου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ διπλοπροσώπεια τοῦ φαίνεται νὰ προκύπτῃ ἀπὸ τὰς φιλοφρονήσεις τοῦ πρὸς τὸν ἐπαναστασιαστὴν Ἀρτάβαζον, σατράπην τῆς ἐλλησποντικῆς Φρυγίας, ποῦ ἐγεινιάζε μετὰ τὴν Θράκην, μετὰ τὸ σημείον δηλαδὴ, ὅπου εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς ἑαυτὸν νὰ πληρῇ σκληρότερον τὴν ἀτίθειασον ἀντιπάλου του, τὰς Ἀθήνας. 1937

Ἐλ. Β. Ζ. 29 94

Ἐκεῖ πράγματι θὰ συμφοῦν αἱ περισσότεραι συγκρούσεις ποῦ θὰ προηγηθοῦν τῆς μεγάλης τελικῆς μάχης.

Ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 342 ὁ Φίλιππος ἐπανεμφανίζεται εἰς τὴν Θράκην. Ὁ Κερσολέτης ἀπεδεικνύετο ὑποτακτικὸν ὄχι περὶ τῆς τοῦ ἀφῆρῆθαι ἰσχύος του καὶ τὸ βασιλεῖον του προσήρθη εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς ἐδάφος τῆς ἐπὶ γειτονικῶν βασιλείων ἐπίσῃ τὴν ἴδιαν τύχῃ. Ὁ Φίλιππος μετὰ ἐκτετατὰ πλάγια ἐπιτίσεις εἰς τὴν ἑλίαν ποῦ ἐπορθώσατο Διὰ νὰ καθυπαταχθῶν καλλίτερον τὰ νεοπροσάρτηθέντα ἐδάφη ἰσχυροῦσιν στρατιωτικῶν ἀποῦσαι κατὰ μήκος τοῦ Ἑβρου. Ἐπὶ πλέον ὁ Φίλιππος συνθηματικῶς δι' ἀσφαλείας ἐκλήθει εἰς μέτρα ἀσφαλείας ἐναντίον των, συνῆψε μερικὰς συμφωνίας μετὰ τὴν Γέτην, ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ἐβασιλευε πρὸς νότον τοῦ Δουνάβειος, καθὼς καὶ μετὰ παλαιὰς ἐλληνικὰς ἀποικίας εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου, τὴν Ὀδησσὸν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν. Ἀπομονωμένη εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἑβρου, ἡ Οἰνός, ἄλλοτε σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων, ἐδέχθη ἐκούσα ἀκουσὰ τὴν ἀμετάσπετον μοῖραν της.

Ἐἰς τὰς Ἀθήνας ἤρχισαν νὰ ἐνενοῦν διαρκῶς περισσότερο τὴν σημασίαν τῆς Χερρονήσου, ποῦ ἀπέτελε ἐν εἶδος προστατευτικὸν μῶλον διὰ τὰς νησομητᾶς. Νεαὶ ἀποικίαι μετεφέρθησαν εἰς τὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι ὑπῆγοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ὁ Φίλιππος—ἡ κατὰ τοὺς ἀπεσταλμένους του—ἐκτὸς τῶν ἐπιχειρήσεων περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλήσαμεν, εἶχε καταστήσῃ ἕως τότε ἀσθητὴν τὴν πίσειν του. Παρὰ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ κόμματος τοῦ Εὐβούλου, ποῦ δὲν εἶχε πλέον τὴν πλειοψηφίαν, εἶχεν ἀπεσταλῆ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀκτὰς ὁ στρατηγὸς Διοπίδης. Ἦτο καὶ αὐτὸς φαίνεται ἀρχηγὸς τοῦ τύπου τῶν προηγουμένων καὶ ὁ ὁποῖος ἐπρεπε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα ὅπως ἐκείνοι, μὴ λαμβάναν κανονικὰ οὔτε τὰ χρήματα, οὔτε τὰ ἄλλα, ποῦ ἐχρειάζοντο διὰ τὴν πληρῆν καὶ νὰ συντηρῆ τὸ στρατόν.

Πάντοτε ἐκεῖ ἐν ἐνοχλήτῳ ἐμπεδύοντο, ἡ πόλις Κάρδιαν, τὴν ὁποῖαν ὁ Φίλιππος εἶχε κρατήσει συστηματικῶς ἐκτὸς τῶν ἀθηναϊκῶν κτήσεων, ὡς νὰ ἤθελε νὰ τὴν προβάλλῃ εἰς ὀρισμένην στιγμὴν ὡς αἰτίον ἐρίδος. Οἱ κάτοικοι τῆς ἠρήθησαν ἁπλῶς νὰ παραχωρήσουν γαίτας εἰς τοὺς νεοελαθόντας; Ὁ Διοπίδης ἐπεχείρησε νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν; Τὸ ἀσφαλές γεγονός εἶνε ὅτι ἡ Κάρδια ἐξήρθη ἀπὸ τὸν Φίλιππον καὶ ἐπέτυχεν βοήθειαν. Τότε ὁ Διοπίδης εἰσέβαλεν εἰς τὴν Θράκην εἰς μακεδονικὸν ἔδαφος καὶ ἐκράτησεν ἀγμάλωτον ἕνα ἀπεσταλμένον τοῦ βασιλέως. Ὁ Φίλιππος ἔγραψεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπιστολὴν σφοδρᾶς διαμαρτυρίας.

Ἡ μακρὰ ἀγόρευσις τοῦ Δημοσθένους διὰ τὰ ζητήματα τῆς Χερρονήσου μαρτυρεῖ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ταραχὴν ποῦ ἐκλήθησαν. Ἐάν δὲν ἀπεκηρύσσεται ὁ Διοπίδης θὰ ἐγένετο πᾶσις. Δὲν ἔχετε πλέον ἐκλογὴν, κρῆνυταί ὁ ρήτωρ. Ὁ Φίλιππος τὴν ἀφήρσε. Ἀς μὴ σταματήσωμεν εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐπισῶδιον, τὸ ὁποῖον θὰ διακανονισθῇ βραδύτερον. Τὸ ἀδικον τοῦ στρατηγοῦ εἶνε ἀσημαντὸν ἐνώπιον τοῦ ἀδίκου τοῦ βασιλέως, ποῦ εἶνε πολὺ προγενέστερον. Εἶθε ἐτοιμοὶ ν' ἀνεχθῆτε τὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ μὴ προβληθῇ ἡ Ἀττικὴ; Ὁ Φίλιππος εὐσκόπειται ἀπὸ ἡλίαν εἰς τὴν Θράκην, μετὰ στρατόν, τὸν ὁποῖον ἐνίσχουσι ἀναμένει ἀπὸ τὸς ἐτησίους ἀνέμους διὰ τὴν πολιορκίαν τὴν Πέρινον καὶ τὸ Βυζάντιον. Τί θὰ πράξετε ἐάν, ἀνακαλομένου τοῦ στρατηγοῦ, ἀσπῆστε ἐλευθέρων ἐκεῖ τὸν βασιλεῖα νὰ δράσῃ.

Ἡ ὁμοίωσις αὐτὴ ἦτο προσηκτικὴ τὰ γεγονότα ἐσεῖλλον νὰ τὰ ἀδείξουν. Καὶ ὁ ρήτωρ διέκρινε φανερά τὰς προθέσεις τοῦ Φιλίππου, ἀπαριθμῶν εἰρωνικῶς ὅλα τὰ μικρὰ ὄχυρα, ποῦ ἦσαν σπαρμένα εἰς τὴν θρακικὴν ἀκτὴν καὶ ποῦ ἐμπενεύετο ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεως των: εἶνε ὀμιήτεια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου βαδίζει διὰ νὰ σὰς ἀπαγωνιώσῃ; τί θὰ σκεφθοῦν τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖσθε, ὅταν ἴδωσι ὅτι παραμελεῖτε τὰς ζωτικὰς κτήσεις ὅας; αὐτὸς τῆς νὰ καταρῶν τῆς ἐπιτοῦν προσπάθεια, ἡ ὁποῖα ἐξεπερνούσε τὰ ὅρια τῆς νευρικῆς της ἀντοχῆς. Σμύλοντας σὲ μιά μόνη θέρμη τὴν ἀγάπην της γιὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀγάπην της γιὰ ἕνα ἄνδρα, εἶχε καταδικάσῃ τὸν ἑαυτὸ της σὲ μιά ζωὴ ἀμελικτῆ. Ἡ τρυφερότης τοῦ Πιέρ καὶ ἡ ἰδικὴ της ἦσαν ἴσως δυνάμεις, καὶ τὸ ἰδεῶδες των ἦταν τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ὁ Πιέρ εἶχεν ἄλλοτε μακρὰς περιόδους ὀκνηρίας καὶ φλογερὰ πάθη. Ἡ Μαρσία, ἀφ' ὅπου εἶχε γίνῃ γυναῖκα, δὲν εἶχε ποτὲ οὐδὲ στιγμὴ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴ δουλειὰ της καὶ ἦσαν πολλὰς φορές ὅπου θὰ ἤθελε νὰ νοιώσῃ τὴν ἀπλή χαρὰ τῆς ζωῆς. Ὄνειρευόταν γλυκίαις ἡμέρας ἀναπαύσεως καὶ ξενοιασίας. Κι' αὐτὸ ἐξέφραζε καὶ δυσσαστοῦσε τὸν Πιέρ, ὁ ὁποῖος, μὴ καὶ εἶχεν ἀνακαλύψῃ αὐτὴν τὴν σύντροφον τῆς μεγαλοφύας του, τὴν ἤθελε νὰ θυσιασθῆ ἐξ ὀλοκλήρου γιὰ τῆς ἰδέας ποῦ ἐδέσποζαν τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων.

AKADAMIA ENON